

Twee jaar na de pandemie: Onderzoek naar de langetermijnpact van COVID-19 op registraties van huiselijk geweld

Langetermijneffecten van de COVID-19 pandemie en-maatregelen op de omvang, aard, vormen en melders van huiselijk geweld

Junia Bergers
Anne Coomans
Veroni Eichelsheim
Steve van de Weijer
Sjoukje van Deuren
Arjan Blokland

Amsterdam, november 2024

Twee jaar na de pandemie: Onderzoek naar de langetermijnimpact van COVID-19 op registraties van huiselijk geweld

Langetermijneffecten van de COVID-19 pandemie en -maatregelen op de omvang, aard, vormen en melders van huiselijk geweld

Junia Bergers

Anne Coomans

Veroni Eichelsheim

Steve van de Weijer

Sjoukje van Deuren

Arjan Blokland

Amsterdam, 2024

Dit project 10430372310010 wordt gefinancierd door ZonMw

ZonMw

nsCr

Nederlands Studiecentrum
Criminaliteit en Rechtshandhaving

Samenvatting

Door de uitbraak van het COVID-19 virus heeft Nederland twee jaar te maken gehad met verschillende maatregelen die verspreiding van het virus moesten tegengaan. Door de beperkte bewegingsvrijheid, sociale isolatie en financiële onzekerheid als logische consequentie van deze maatregelen werden oplopende spanningen thuis verwacht, met als gevolg een stijgende prevalentie van huiselijk geweld. Eerder onderzoek van het Nederlands Studiecentrum Criminaliteit en Rechtshandhaving (NSCR) laat echter zien dat een geregistreerde stijging van huiselijk geweldmeldingen in Nederland vooralsnog is uitgebleven (Coomans et al., 2021; Coomans et al., 2023). Het ontbreken van een toename in het door Veilig Thuis geregistreerde huiselijk geweld betekent echter niet noodzakelijkerwijs dat de prevalentie van huiselijk geweld daadwerkelijk hetzelfde is gebleven. Er zijn signalen dat huiselijk geweld tijdens de COVID-19 crisis mogelijk minder zichtbaar is geweest voor professionals, zoals scholen, Veilig Thuis en de politie (Van Gelder et al., 2021). Bovendien is het mogelijk dat een groeiend aantal slachtoffers hun weg naar officiële instanties niet heeft weten te vinden en verstoken is gebleven van de benodigde hulp (Gearhart et al., 2018). Dit heeft er mogelijk toe geleid dat vermoedens van huiselijk geweld minder vaak zijn gemeld met een vertekening van de officiële huiselijk geweld cijfers tijdens en vlak na de COVID-19 crisis tot gevolg.

Om een mogelijk vertraagd effect in de huiselijk geweldregistraties te onderzoeken, is in dit rapport op basis van landelijke meldings- en adviesgegevens van Veilig Thuis (maart 2019 – maart 2024) gekeken naar de langetermijnpact van de pandemie en de bijbehorende maatregelen op de omvang, aard/vormen en type melder van huiselijk geweld. Uit de bevindingen blijkt dat er ook op de lange termijn geen toename zichtbaar is in het aantal (geregistreerde) meldingen of casussen van huiselijk geweld. Wel bestaat er een gestage toename in het aantal geregistreerde adviesvragen, maar deze lijkt eerder deel uit te maken van een reeds bestaande trend en niet specifiek toe te schrijven aan de COVID-19 maatregelen. Bovendien zijn er geen aanwijzingen voor een langetermijnpact van de pandemie op de vermoedelijke aard of vormen van huiselijk geweld. Wel deden zich verschuivingen voor in welke burgers de meldingen deden. Vanaf het tweede jaar van de pandemie meldden volwassen directbetrokkenen vaker huiselijk geweld en vroegen zij vaker om advies. De stijging in meldingen door buurtbewoners, die zichtbaar was in het eerste jaar van de pandemie, bleek tijdelijk (i.e., een kortetermijneffect) te zijn: vanaf het tweede jaar namen deze meldingen af. De resultaten benadrukken het belang van het onderzoeken van verschillende bronnen van huiselijk geweldregistraties en het plaatsen van deze cijfers in de juiste context. Daarnaast suggereren de bevindingen dat het cruciaal blijft om ook buiten crisissituaties de drempel te verlagen voor het melden van signalen van huiselijk geweld, zowel voor slachtoffers als voor omstanders.

Inhoudsopgave

Begrippenlijst	4
1. Achtergrond en doel van het onderzoek	6
2. Data en methode	8
3. Resultaten Veilig Thuis-meldingen	11
3.1 Omvang	11
3.2 Aard van huiselijk geweld	12
3.3 Vormen huiselijk geweld	14
3.4 Melders van huiselijk geweld	15
4. Resultaten Veilig Thuis-adviezen	19
4.1 Omvang	19
4.2 Adviesvragers	21
5. Conclusies en verklaringen	23
6. Aanbevelingen	26
Referenties	27
Bijlagen	29
Bijlage 1. Exacte waarden en percentages Figuur 1	29
Bijlage 2. Exacte waarden Figuur 2	29
Bijlage 3. Exacte waarden en percentages Figuur 3	31
Bijlage 4. Exacte waarden en percentages Figuur 4	31
Bijlage 5. Exacte waarden en percentages Figuur 5	32
Bijlage 6. Exacte waarden en percentages Figuur 6	32
Bijlage 7. Exacte waarden en percentages Figuur 7	32
Bijlage 8. Exacte waarden en percentages Figuur 8	33
Bijlage 9. Exacte waarden en percentages Figuur 9	33
Bijlage 10. Exacte waarden Figuur 10	33
Bijlage 11. Exacte waarden en percentages Figuur 11	35
Bijlage 12. Exacte waarden en percentages Figuur 12	35
Bijlage 13. Exacte waarden en percentages Figuur 13	35

Begrippenlijst¹

Advies	Een op de behoefte van de adviesvrager afgestemde set van aanwijzingen, raadgevingen en tips van Veilig Thuis met als doel de adviesvrager in staat te stellen zelf verder te kunnen handelen in situaties van huiselijk geweld of kindermishandeling, of bij een vermoeden daarvan.
Beroepsmatige melder/ adviesvrager	Een professional die een melding doet of om advies vraagt bij Veilig Thuis, vanuit een van de volgende beroepsgroepen: 1) justitie en veiligheid, 2) (para)medische beroepsgroepen, 3) psychologen, pedagogen, psychotherapeuten en sociaal werkers, 4) onderwijs en kinderopvang, 5) overig.
Directbetrokkenen	Diegenen die huiselijk geweld en/of kindermishandeling begaan of ondergaan. Alsmede degene die tot hun huishouden of gezin behoren, voor zover Veilig Thuis directe bemoeienis met hen heeft gehad.
(Ex-)partnergeweld	Iedere vorm van herhaaldelijk geweld (fysiek, emotioneel/psychisch, seksueel of financieel) tussen volwassen partners die samen een huishouden vormen of tussen ex-partners. Ook een (constante) geweldsdreiging wordt beschouwd als (ex-)partnergeweld.
Fysieke mishandeling (kindermishandeling)	Een vorm van kindermishandeling waar alle vormen van lichamelijk geweld vanuit ouders of andere opvoeders tegen het kind onder vallen, zoals slaan, schoppen of brandwonden toebrengen, maar ook specialere vormen zoals vrouwelijke genitale verminking (VGV) en shaken baby syndroom.
Fysieke mishandeling (partnergeweld)	Elke vorm van lichamelijk geweld dat door een (ex-)partner wordt gepleegd met als doel om controle te krijgen, schade toe te brengen, of angst te creëren.
Fysieke verwaarlozing	Een vorm van kindermishandeling waarbij ouders of opvoeders langdurig onvoldoende tegemoet komen aan de lichamelijke basisbehoeften van het kind, zoals eten, drinken, kleding en een dak boven het hoofd.
Getuige van geweld	Een vorm van kindermishandeling waarbij kinderen getuige zijn van geweld, bijvoorbeeld partnergeweld door de ouders, binnen de huiselijke kring.
Geweld tegen ouders	Geweld van thuiswonende kinderen tegen hun ouders (onder de 65 jaar). Vaak om macht en controle te krijgen over de ouders.
Huiselijk geweld	Al het geweld dat door iemand uit de huiselijke of familiekring van het slachtoffer wordt gepleegd, waarbij de relatie tussen de pleger en de slachtoffer centraal staat.

---

¹ De definities zijn afkomstig van verschillende Veilig Thuis websites, het Nederlands Jeugdinstituut (NJI) en het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (<https://www.huiselijkgeweld.nl/>)

Kindermishandeling	Vorm van - voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige - interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel.
Melding	Het kenbaar maken aan Veilig Thuis van een situatie of vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling, met vermelding van de persoonsgegevens van de directbetrokkene(n).
Niet-beroepsmatige melder/ adviesvrager	Een burger die een melding doet of om advies vraagt bij Veilig Thuis, vaak een directbetrokkene of iemand die een bepaalde relatie heeft met een directbetrokkene: 1) volwassene directbetrokkene, 2) jeugdige directbetrokkene, 3) familielid van directbetrokkene, 4) persoon behorend tot het sociale netwerk, 5) buurtbewoner, 6) overig.
Ouderenmishandeling	Grensoverschrijdend gedrag naar een oudere (boven de 65 jaar) toe door een persoon van wie de oudere afhankelijk is.
Psychische mishandeling (kindermishandeling)	Een vorm van kindermishandeling waarbij ouders of andere opvoeders met hun houding en gedrag afwijzing en vijandigheid uitstralen tegenover het kind. Mogelijke handelingen zijn uitschelden, manipuleren, kleineren, bang maken, isoleren, uitsluiten, opsluiten en te hoge eisen stellen op cognitief gebied.
Psychische mishandeling (partnergeweld)	Een vorm van (ex-)partnergeweld dat zich kenmerkt door herhaaldelijk gedrag dat bedoeld is om de geestelijke of emotionele toestand van de partner te ondermijnen, te controleren of te manipuleren. Voorbeelden zijn verbale mishandeling, kleineren, intimideren, isoleren en manipuleren.
Psychische verwaarlozing	Een vorm van kindermishandeling waarbij ouders niet tegemoet komen aan de emotionele en pedagogische behoeften van het kind en emotioneel en empathisch niet betrokken zijn bij hun kind.
Seksuele mishandeling	Alle seksuele of seksueel getinte interacties die in een situatie van ongelijkwaardigheid onder dwang en/of in afhankelijkheid gebeuren.
Stalking	Een vorm van (ex-)partnergeweld dat een wettelijk misdrijf is ('belaging'). Volgens de wet is belaging 'het stelselmatig, opzettelijk en ongewenst inbreuk maken op de privacy van een ander, met het doel de ander te dwingen iets te doen, iets niet te doen of iets te dulden of met het doel vrees aan te jagen'.

1. Achtergrond en doel van het onderzoek

Tijdens de recente COVID-19 pandemie heeft Nederland twee jaar te maken gehad met verschillende beperkende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus tegen te gaan, zoals lockdowns, een thuiswerkplicht en een avondklok. Door de beperkte bewegingsvrijheid, sociale isolatie en financiële onzekerheid die logischerwijs volgden uit deze maatregelen, werd verwacht dat oplopende spanningen thuis mogelijk zouden kunnen leiden tot een toename van huiselijk geweld. Eerder onderzoek, gebaseerd op data van Veilig Thuis, laat zien dat een stijging van geregistreerde huiselijk geweld-meldingen in Nederland in de eerste 9 maanden van de COVID-19 pandemie uitbleef ([Coomans et al., 2021](#); [Coomans et al., 2023](#)). Daarentegen liet onderzoek wel een toename zien in het aantal adviezen dat Veilig Thuis in die periode gaf. Dit lijkt echter een voortzetting te zijn van een reeds bestaande toenemende trend en kan niet eenduidig aan de COVID-19 maatregelen worden toegeschreven ([Schlette et al., 2022](#)). Dit betekent echter niet noodzakelijk dat de prevalentie van huiselijk geweld tijdens de pandemie daadwerkelijk hetzelfde is gebleven. Mogelijk was huiselijk geweld tijdens de COVID-19 crisis minder zichtbaar voor professionals zoals medewerkers van scholen, Veilig Thuis en de politie ([Van Gelder et al., 2021](#)). Zo vond er regelmatig geen fysiek onderwijs plaats en moesten medewerkers van Veilig Thuis en andere (lokale) hulpverleners een deel van hun werk online uitvoeren als gevolg van de COVID-19 maatregelen. Bovendien is het mogelijk dat een groeiend aantal slachtoffers, als gevolg van de isolerende maatregelen, de weg naar officiële instanties niet heeft kunnen vinden en daardoor geen toegang had tot de benodigde hulp. Hierdoor is het mogelijk dat de impact van de COVID-19 pandemie en bijbehorende maatregelen op huiselijk geweld pas op langere termijn zichtbaar werden, nadat de maatregelen waren opgeheven en er meer contact met professionals en hulpgevend instanties mogelijk was. Bovendien is het denkbaar dat bepaalde (financiële) gevolgen van de COVID-19 maatregelen pas tegen het einde of na afloop van de pandemie voelbaar werden, bijvoorbeeld doordat ondernemers de ontvangen 'coronasteun' weer moesten terugbetalen. In lijn met eerder onderzoek waarin enige tijd na een rampsituatie of crisis een stijging van huiselijk geweld werd waargenomen (zie bijvoorbeeld [Gearhart et al., 2018](#); [Lauve-Moon & Ferreira, 2017](#); [Parkinson & Zara, 2013](#)), kan er mogelijk sprake zijn van een vertraagd invloed van de COVID-19 maatregelen op de omvang van huiselijk geweld.

Naast een verandering in de omvang van huiselijk geweld werd verondersteld dat de veranderde omstandigheden door de COVID-19 maatregelen ook impact zouden kunnen hebben op de aard van huiselijk geweld. Vanwege de verschillende vrijheidsbeperkende maatregelen, is het denkbaar dat vooral geweld binnen het gezin, zoals kindermishandeling, partnergeweld en geweld tegen ouders, meer voorkwam tijdens de COVID-19 maatregelen, in tegenstelling tot typen geweld die vaker zijn gericht op personen buiten het eigen huishouden, zoals ouderenmishandeling. Eerder onderzoek dat zich richtte op de eerste helft van de pandemie heeft dergelijke verschillen echter niet laten zien ([Coomans et al., 2021](#); [Coomans et al., 2023](#)). Aangezien een toename van huiselijk geweld mogelijk vertraagd optreedt of pas zichtbaar wordt na afloop van de crisis, is het ook mogelijk dat veranderingen in de aard van huiselijk geweld pas later waarneembaar zijn. Immers, huiselijk geweld dat binnen huishoudens plaatsvond kon tijdens lockdowns mogelijk moeilijker gemeld worden door slachtoffers of getuigen vanwege een constante nabijheid van plegers uit het gezin.

Tot slot is in eerder onderzoek van Coomans et al. (2021) onderzocht wat de mogelijke impact was van de COVID-19 maatregelen op de melders of adviesvragers van huiselijk geweld. Hoewel burgers slechts een klein deel van het totaal aantal huiselijk geweld meldingen doen, werd tijdens de eerste lockdown een verschuiving opgemerkt van meldingen door professionals (e.g., politie) naar meldingen door burgers. In het bijzonder leken buurtbewoners een belangrijkere rol te spelen bij het melden van huiselijk geweld tijdens de pandemie, mogelijk door een toegenomen sociale controle en een groter bewustzijn van mogelijkheden om deze signalen te rapporteren. Tegelijkertijd deden directbetrokkenen zelf weinig officiële meldingen, maar vroegen zij wel vaker om advies ([Coomans et al., 2021](#); [Coomans et al., 2023](#); [Schlette et al., 2022](#)). Dit suggereert dat directbetrokkenen baat

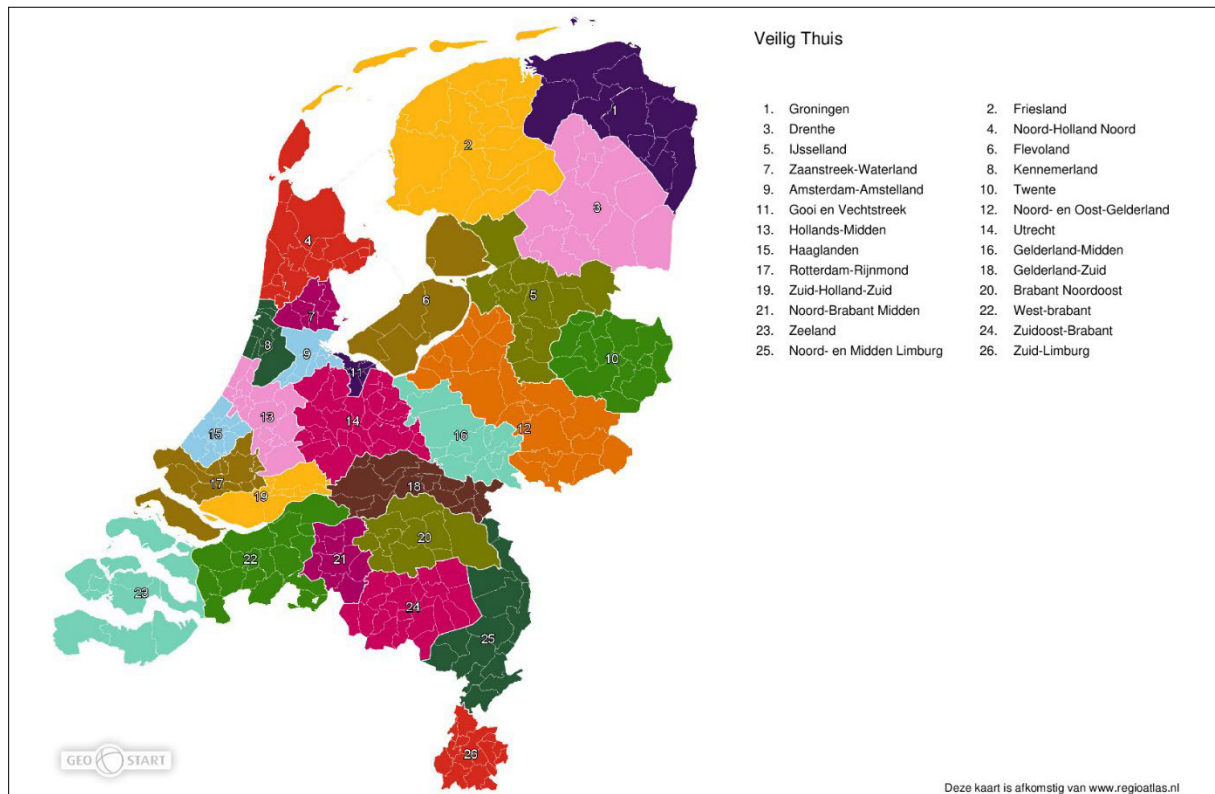
hebben bij laagdrempelige vormen van contact. Het is belangrijk om deze trends op de langetermijn te blijven volgen om mogelijke ontwikkelingen te kunnen signaleren. Daarnaast is het denkbaar dat na COVID-19 ook het meldgedrag van de verschillende soorten professionals is veranderd, bijvoorbeeld door de heropening van scholen en het hervatten van voornamelijk fysieke (medische) hulpverlening.

Het doel van het huidige onderzoek is om te onderzoeken of er inderdaad sprake is (geweest) van een langetermijn of vertraagde impact van de COVID-19 maatregelen op huiselijk geweld. Naast de omvang worden ook de ontwikkelingen in de aard van het geweld onderzocht, waarbij specifiek voor de twee meest voorkomende typen huiselijk geweld in Nederland (kindermishandeling en (ex-)partnergeweld) wordt gekeken naar de mogelijke (langetermijn) effecten van de maatregelen op verschillende vormen van geweld (zoals seksueel, fysiek en psychisch). Tot slot wordt bekeken of zich (langetermijn) verschuivingen hebben voorgedaan in wie de meldingen doet van huiselijk geweld. Om deze langetermijneffecten op de omvang, aard, vormen en melders te onderzoeken, zijn alle meldingen/casussen van huiselijk geweld in de periode maart 2019 tot maart 2024 in Nederland onderzocht. Daarnaast zijn de ontwikkelingen in de omvang van de (vrijblijvende) adviesvragen bij Veilig Thuis in deze periode, alsook de rol van adviesvragers onderzocht. Dit rapport weergeeft – middels figuren – op beschrijvende wijze de belangrijkste resultaten; in de bijlagen zijn van ieder figuur de exacte waarden en bijbehorende percentages te vinden. In de conclusie worden mogelijke verklaringen gegeven voor gevonden verschillen, waarna een aantal beleidsaanbevelingen worden gedaan.

2. Data en methode

Voor het onderzoek is gebruik gemaakt van gegevens afkomstig van alle 26 Veilig Thuis regio's (vanaf nu: VT). Daardoor is het mogelijk om uitspraken te doen over landelijke trends en ontwikkelingen op het gebied van huiselijk geweld. Afbeelding 1 toont de verschillende regio's.²

Afbeelding 1. Veilig Thuis regio's

Bron: https://www.regioatlas.nl/kaarten#_veiligthuis

Het onderzoek heeft gebruik gemaakt van de volgende VT gegevens: de geregistreerde meldingen van (vermoedelijk) huiselijk geweld en de geregistreerde adviezen. Zowel professionals (beroepsmatige melders/adviesvragers) als burgers (niet-beroepsmatige melders/adviesvragers) kunnen terecht bij VT voor het doen van een melding of het vragen van advies in het geval van een (vermoedelijke) huiselijk-geweldsituatie. Als een persoon (telefonisch of via de online chatfunctie³) contact opneemt met VT om vrijblijvend advies te verkrijgen, zonder dat er gegevens van betrokkenen worden geregistreerd en zonder dat er een onderzoek wordt gestart door VT, wordt dit geregistreerd als een advies. Deze geregistreerde adviezen bevatten een korte beschrijving van de situatie (vermoedelijke aard van het geweld) en enkele gegevens over de adviesvrager. Een advies kan resulteren in een officiële melding, waarbij gegevens over de aard, de betrokken personen en de melder van het huiselijk geweld worden geregistreerd en de VT-regio actief betrokken raakt. Personen kunnen ook direct een melding doen van (vermoedelijk) huiselijk geweld bij VT. De mogelijkheid bestaat bovendien om anoniem een adviesvraag te stellen of een melding te doen bij VT. Geregistreerde adviezen worden door de VT-regio's minder lang bewaard dan de geregistreerde meldingen, ook omdat lang niet altijd opvolging nodig blijkt bij gestelde adviesvragen.

² Op 1 oktober 2022 zijn VT Brabant Noordoost (20) en VT Zuidoost-Brabant (24) gefuseerd tot één regio: VT Oost-Brabant. In totaal bestaat Veilig Thuis sinds oktober 2022 dus uit 25 regio's, en niet uit 26 zoals op de afbeelding. Wel werken ze nog met 26 aparte dataregistratiesystemen.

³ Deze functie is, [mede vanwege de COVID-19 pandemie](#), in mei 2020 geïntroduceerd op alle websites van Veilig Thuis.

Er is een onderscheid tussen meldingen en casussen van huiselijk geweld: binnen eenzelfde casus kunnen meerdere meldingen worden gedaan. Deze meldingen (bijvoorbeeld afkomstig van verschillende melders, of herhaalde meldingen over een langere periode) worden gebundeld tot één casus. Bij analyses op meldingsniveau worden alle meldingen (los van de bundeling in casussen) onderzocht. Bij analyses op casusniveau wordt alleen de eerste melding van een casus, als deze uit meerdere meldingen bestaat, binnen een kalenderjaar meegeteld. Dit doen we om overschatting te voorkomen in het geval één huiselijk geweld incident door meerdere personen is gemeld. Indien een casus in een volgend kalenderjaar opnieuw wordt gemeld, wordt deze wél opnieuw voor dat jaar meegenomen in de analyses. Om een zo volledig mogelijk beeld te geven, evenals een indruk van het aantal meldingen dat per casus gedaan wordt, wordt de omvang van huiselijk geweld zowel op meldings- (of advies-) als op casusniveau onderzocht, terwijl de aard en vormen van huiselijk geweld op casusniveau worden onderzocht. Dit eveneens om overschatting te voorkomen. Indien een casus meerdere keren (in verschillende kalenderjaren) is gemeld, worden – om wel een zo volledig mogelijk beeld te schetsen – telkens alle typen (aard) en vormen huiselijk geweld binnen die casus meegeteld, ook als dit verschilde tussen de verschillende meldingen. Als bijvoorbeeld de eerste keer kindermishandeling, en in het jaar daarna partnergeweld als aard is gemeld, worden beide typen in beide jaren op casusniveau meegeteld. De melders en adviesvragers van huiselijk geweld zijn op meldings- of adviesniveau onderzocht.

Van enkele regio's ontbreken de gegevens van de meldingen en/of adviezen over een deel van de onderzochte periode. Wanneer de ontbrekende periode niet langer dan één maand duurde, is een inschatting gemaakt van de ontbrekende aantallen op basis van de overige gegevens.⁴ Wanneer gegevens ontbraken over een periode langer dan één maand, zijn de betreffende regio's buiten beschouwing gelaten bij de analyses. Ook is het mogelijk dat een melding of advies wel is geregistreerd, maar dat informatie over bepaalde factoren (bijvoorbeeld de aard van het geweld) ontbreekt. Ondanks de introductie van de volledigheidcheck bij VT in de tweede helft van 2019 kan het voorkomen dat niet alles volledig geregistreerd is, bijvoorbeeld in het geval de casus nog niet is afgerond. Het is bij de interpretatie van de resultaten belangrijk rekening te houden met missende waarden, omdat deze de bevindingen kunnen vertekenen. In de bijlagen zijn de missende waarden vermeld.

Om de ontwikkelingen te onderzoeken en te vergelijken is de onderzochte periode onderverdeeld in vijf gelijke perioden. Bij deze indeling is de start van de COVID-19 maatregelen op 12 maart 2020⁵ als uitgangspunt gehanteerd, waarna telkens een jaar (365 dagen, rekening houdende met schrikkeljaren) is terug- of doorgeteld om de start- en einddatums van de andere perioden te bepalen. Zie Tabel 1 voor een overzicht van de gebruikte COVID-periodes. Wanneer in dit rapport wordt verwezen naar perioden, gaat het om deze COVID-19 perioden en niet om kalenderjaren.

---

4 Om de ontbrekende data in te schatten, is het percentuele verschil berekend tussen de gegevens van alle overige regio's in diezelfde periode ten opzichte van een vergelijkbare periode de week/maand ervoor of erna. Vervolgens is voor de regio met ontbrekende gegevens het aantal meldingen in deze vergelijkbare periode vermenigvuldigd met het percentuele verschil in alle overige regio's om zodoende het ontbrekend aantal meldingen te schatten. Deze inschattingen zijn doorgerekend in de figuren over de omvang per periode en de omvang per maand.

5 Op [12 maart 2020](#) werden de eerste COVID-19 maatregelen ingevoerd (o.a. advies tot thuiswerken). Op 15 maart 2022 werden de laatste (bindende) COVID-19 maatregelen afgeschaft, maar omdat de startdatum van de maatregelen in dit onderzoek als uitgangspunt is genomen en gewerkt is met gelijke perioden, wijkt de einddatum van COVID 2 een paar dagen af van 15 maart 2022.

Tabel 1. COVID-periodes

periode	datums	toelichting
pre-COVID	13 maart 2019 t/m 11 maart 2020	periode <i>voor</i> COVID-19 maatregelen
COVID 1	12 maart 2020 t/m 11 maart 2021	periode <i>met</i> COVID-19 maatregelen
COVID 2	12 maart 2021 t/m 11 maart 2022	periode <i>met</i> COVID-19 maatregelen
post-COVID 1	12 maart 2022 t/m 11 maart 2023	periode <i>na</i> COVID-19 maatregelen
post-COVID 2	12 maart 2023 t/m 10 maart 2024	periode <i>na</i> COVID-19 maatregelen

3. Resultaten Veilig Thuis-meldingen

3.1 Omvang

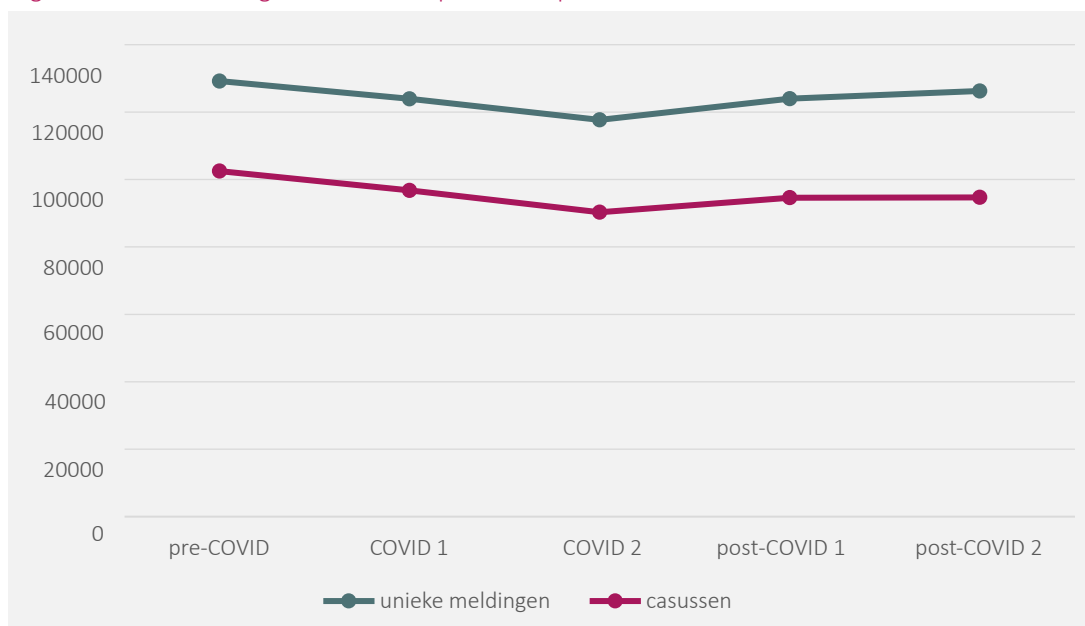
Tabel 2 laat het totale aantal unieke meldingen en unieke casussen⁶ in de gehele onderzoeksperiode zien (12 maart 2019 t/m 10 maart 2024, zie Tabel 1). In Nederland zijn gedurende deze periode gemiddeld ongeveer 1,36 meldingen per casus gedaan. Bijna 97 procent van de casussen bestond uit 1 tot 3 meldingen per casus (ongeveer 80 procent van de casussen bestaat uit één melding).

Tabel 2. Totaal aantal meldingen en casussen in de onderzoeksperiode

	totaal in onderzoeksperiode	inclusief inschattingen ⁷
meldingen	620.800	621.019
casussen	454.996	455.181

Figuur 1 laat het aantal unieke meldingen en casussen zien per COVID-periode, om zo de ontwikkeling in de omvang van huiselijk geweld te laten zien voor, tijdens en na de pandemie. Figuur 1 toont dat zowel het aantal meldingen als het aantal casussen in de eerste en tweede COVID-periode is afgenomen ten opzichte van de pre-COVID periode. In de perioden post-COVID zijn de aantallen vervolgens weer toegenomen. Het aantal unieke *casussen* van huiselijk geweld is aan het einde van de onderzoeksperiode nog iets lager dan in de periode voorafgaand aan de COVID-19 pandemie, maar het aantal unieke meldingen is post-COVID vrijwel weer terug op hetzelfde niveau als pre-COVID.

Figuur 1. Aantal meldingen en casussen per COVID-periode

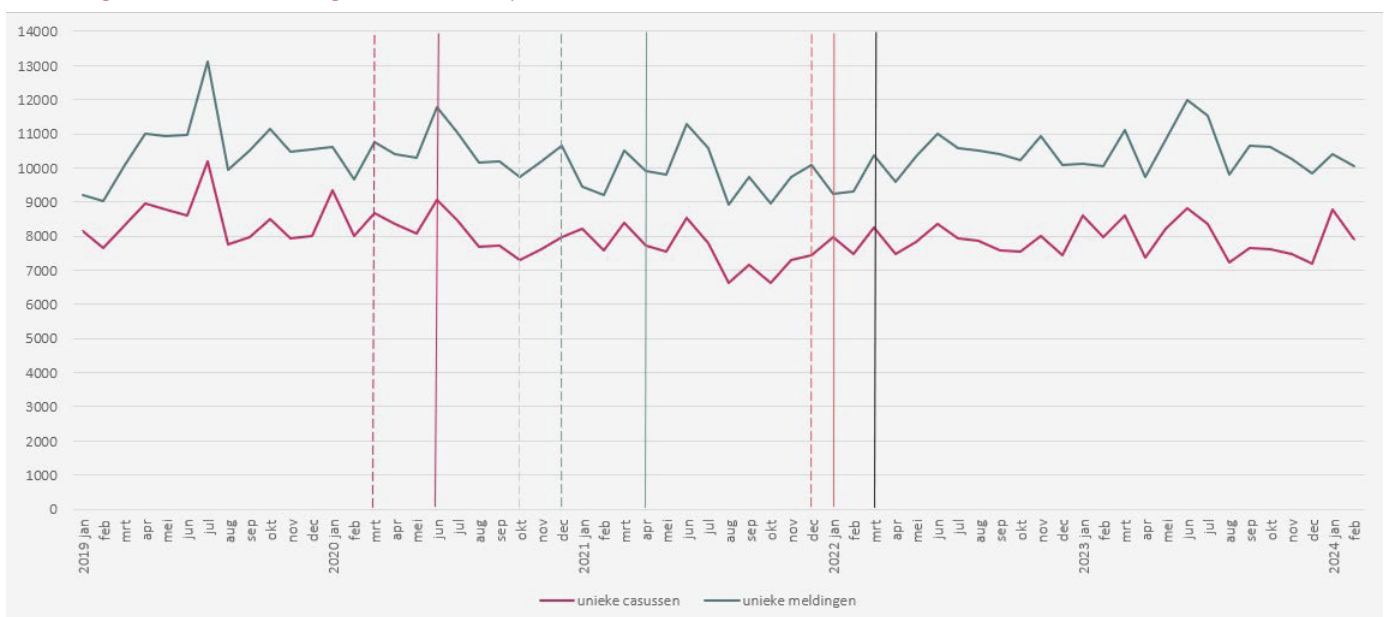

⁶ In tegenstelling tot de latere analyses is bij het berekenen van de aantallen in Tabel 2 enkel de eerste keer dat een casus is gemeld meegeteld.

⁷ De data van regio's Noord-Holland Noord (13/03/2019- 31/03/2019) en Kennemerland (05/03/2024-10/03/2024) ontbraken. De ontbrekende aantallen zijn ingeschat (zie voetnoot 4 voor een toelichting).

In Figuur 2 is af te lezen hoeveel meldingen en casussen van huiselijk geweld per maand door VT zijn geregistreerd.⁸ De (stippel)lijnen geven aan wanneer de lockdowns plaatsvonden en wanneer alle maatregelen werden opgeheven: de stippellijnen geven de start aan van een periode met maatregelen en/of een lockdown, en de doorlopende lijnen het einde hiervan. Figuur 2 laat zien dat het aantal meldingen en casussen maandelijks sterk fluctueert, met patronen die elk jaar een vergelijkbare ontwikkeling vertonen. Elk jaar, wel of geen COVID-periode, is er een piek zichtbaar tijdens de zomermaanden. Het hoogste aantal meldingen en casussen per maand werd geregistreerd voorafgaand aan de COVID-pandemie, namelijk in juli 2019. Het laagste aantal meldingen en (nieuwe) casussen werd geregistreerd in augustus en oktober 2021, wat overeenkomt met het laagste aantal meldingen en casussen in de tweede helft van de pandemie (zie Figuur 1). In deze maanden was er geen lockdown.

Figuur 2. Aantal meldingen en casussen per maand

Legenda Figuur 2

- start eerste maatregelen + eerste lockdown
- einde eerste lockdown
- start tweede (gedeeltelijke) lockdown
- start tweede lockdown
- einde tweede lockdown
- start derde lockdown
- einde derde lockdown
- einde maatregelen

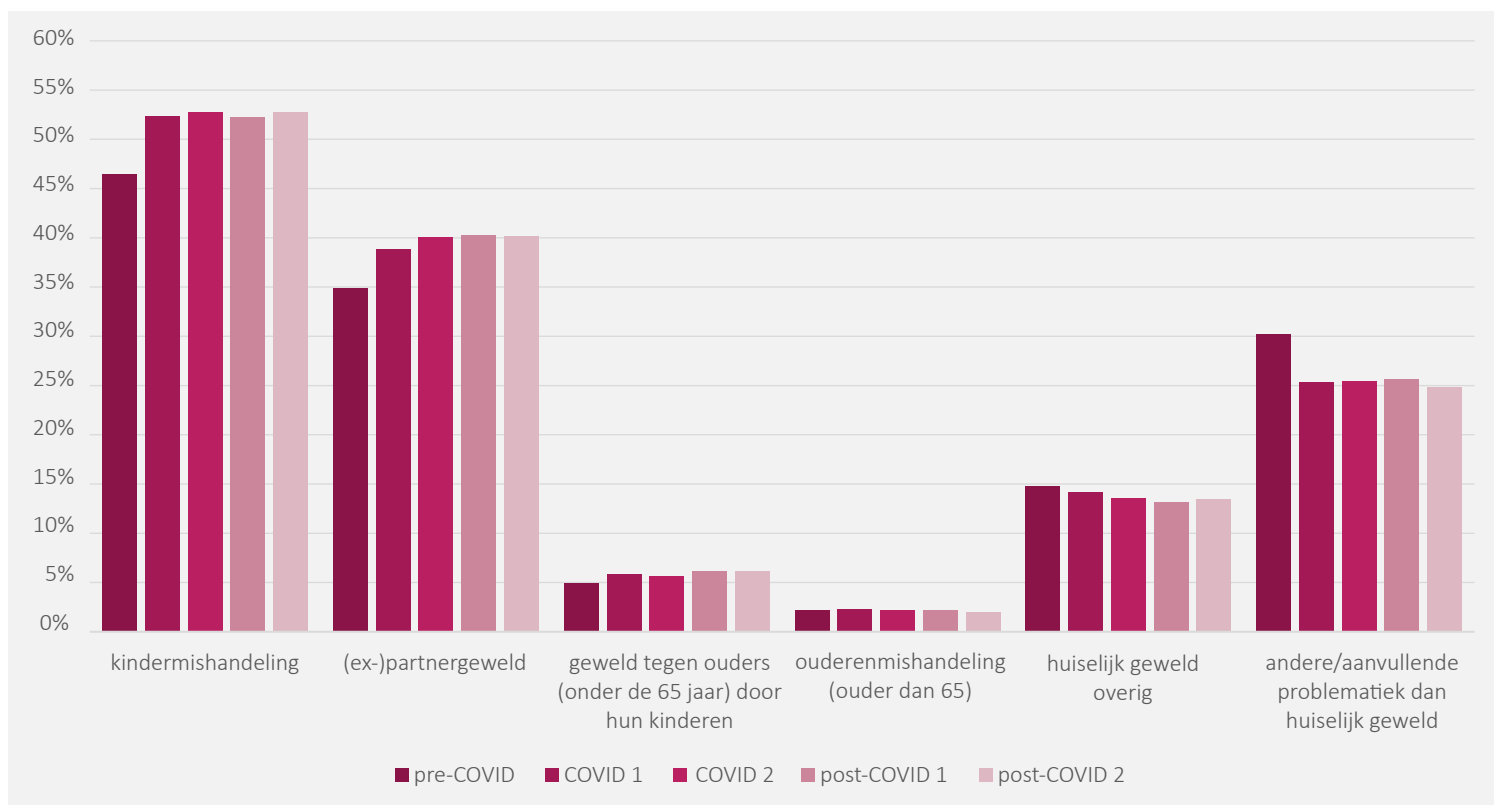
⁸ Om een zo volledig beeld te weergeven zijn in deze resultaten ook de maanden januari en februari 2019 meegenomen. In de overige analyses zijn deze maanden buiten beschouwing gelaten omdat de COVID-perioden starten vanaf 13 maart 2019. Omdat de laatste periode eindigt op 10 maart 2024, is de maand maart 2024 buiten beschouwing gelaten in Figuur 2.

3.2 Aard van huiselijk geweld

Wanneer VT een melding van huiselijk geweld registreert, wordt ook de (vermoedelijke) aard van het geweld vastgelegd. De meest voorkomende typen huiselijk geweld in Nederland zijn kindermishandeling en (ex-)partnergeweld. Daarnaast komt ook geweld van kinderen tegen hun ouders (onder de 65 jaar) en ouderenmishandeling (ouder dan 65 jaar) voor. Indien het geweld betrekking heeft op een andere soort relatie tussen directbetrokkenen, zoals geweld tussen broers en zussen, valt de melding onder de categorie overig. Tot slot ontvangt VT ook meldingen die geen betrekking hebben op huiselijk geweld, maar op andere of aanvullende problematiek.

Figuur 3 geeft het percentage van het totaal aantal casussen per periode weer waarin een bepaalde vermoedelijke aard van huiselijk geweld is geregistreerd. Omdat binnen eenzelfde casus meerdere typen geweld geregistreerd kunnen zijn⁹, kan de som van de verschillende typen binnen één periode hoger zijn dan 100 procent.

Figuur 3. Aard van het huiselijk geweld (percentage van het totaal aantal casussen per COVID-periode)

Uit de figuur blijkt dat het aantal casussen van *kindermishandeling* en het aantal casussen van *(ex-)partnergeweld* beiden met ongeveer 5 procent zijn toegenomen in de eerste helft van de pandemie in vergelijking tot de pre-COVID periode, waarna de aantallen in de opvolgende periodes vrijwel gelijk blijven. Het aantal casussen waarin *andere of aanvullende problematiek* is geregistreerd is daarentegen juist afgenomen met ongeveer 5 procent. Verder laten de gegevens geen grote verschillen zien betreffende de vermoedelijke aard van het huiselijk geweld tussen de verschillende COVID-perioden.

⁹ Het gemiddeld aantal geregistreerde typen (aard) per casus is in de gehele onderzoeksperiode van pre-COVID tot post-COVID 2 licht gestegen van 1,46 tot 1,53.

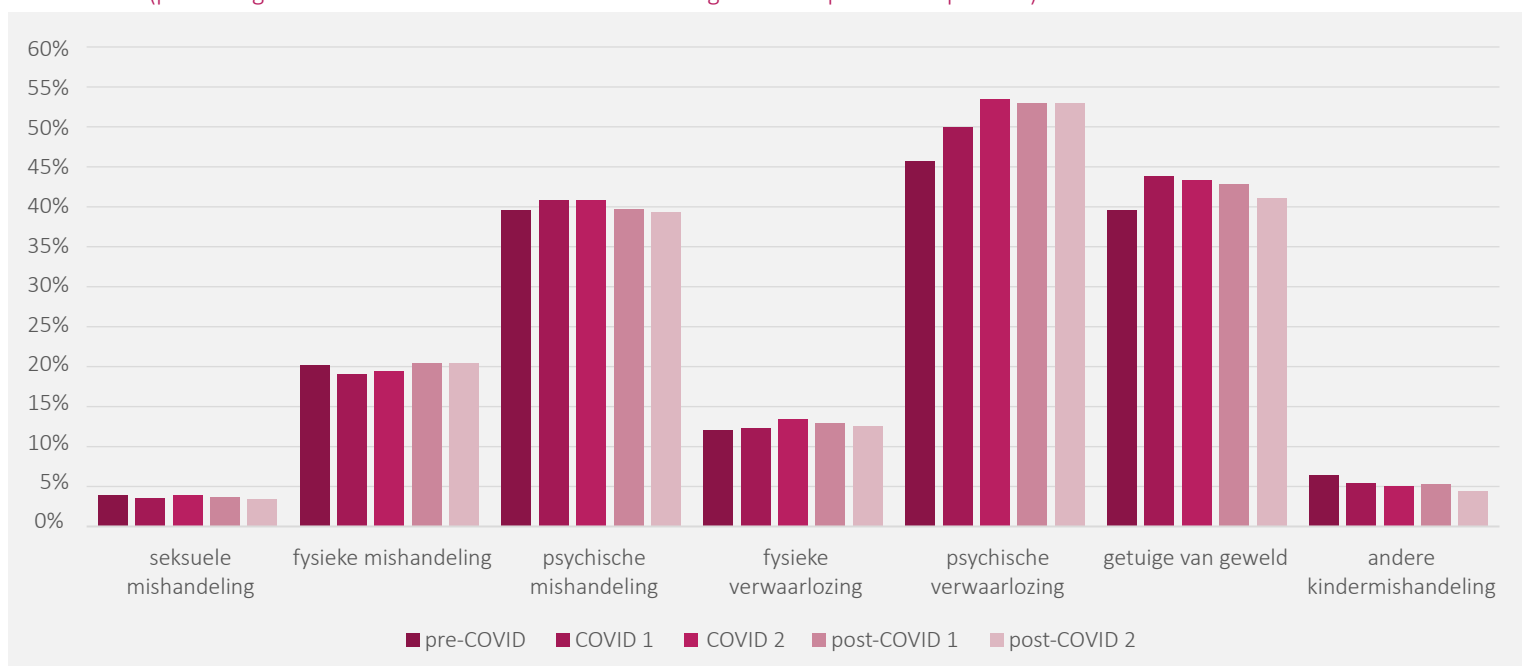

3.3 Vormen huiselijk geweld

Naast het registreren van de vermoedelijke aard van een huiselijk geweld, legt VT ook vast welke specifieke vorm(en) van geweld plaatsvind(en) binnen een casus. In het huidige onderzoek is onderzocht of er (langetermijn)effecten zichtbaar zijn van de COVID-19 maatregelen op de verschillende vormen van kindermishandeling en (ex-)partnergeweld¹⁰ - de twee meest voorkomende typen huiselijk geweld in Nederland.

Figuur 4 geeft het percentage van het totaal aantal casussen per periode weer waarin de verschillende vormen van kindermishandeling zijn geregistreerd. Net als bij de aard kunnen binnen een casus meerdere vormen van kindermishandeling voorkomen.¹¹ *Psychische verwaarlozing* is in elke periode de meest voorkomende vorm van kindermishandeling. Uit de figuur blijken verder twee noemenswaardige verschillen. Ten eerste is de vorm *psychische verwaarlozing* ten opzichte van de pre-COVID periode toegenomen. Ten tweede is het aantal casussen waarin kinderen *getuige waren van geweld binnen het gezin* tijdens de COVID-perioden toegenomen ten opzichte van pre-COVID. Het aantal casussen met deze vorm is echter post-COVID wel weer afgenomen tot een niveau dat vergelijkbaar is met pre-COVID. Verder blijken uit de gegevens geen grote verschillen tussen de COVID-periodes met betrekking tot de verschillende vormen van kindermishandeling.

Figuur 4. Vormen van kindermishandeling (percentage van het totaal aantal kindermishandeling casussen per COVID-periode)

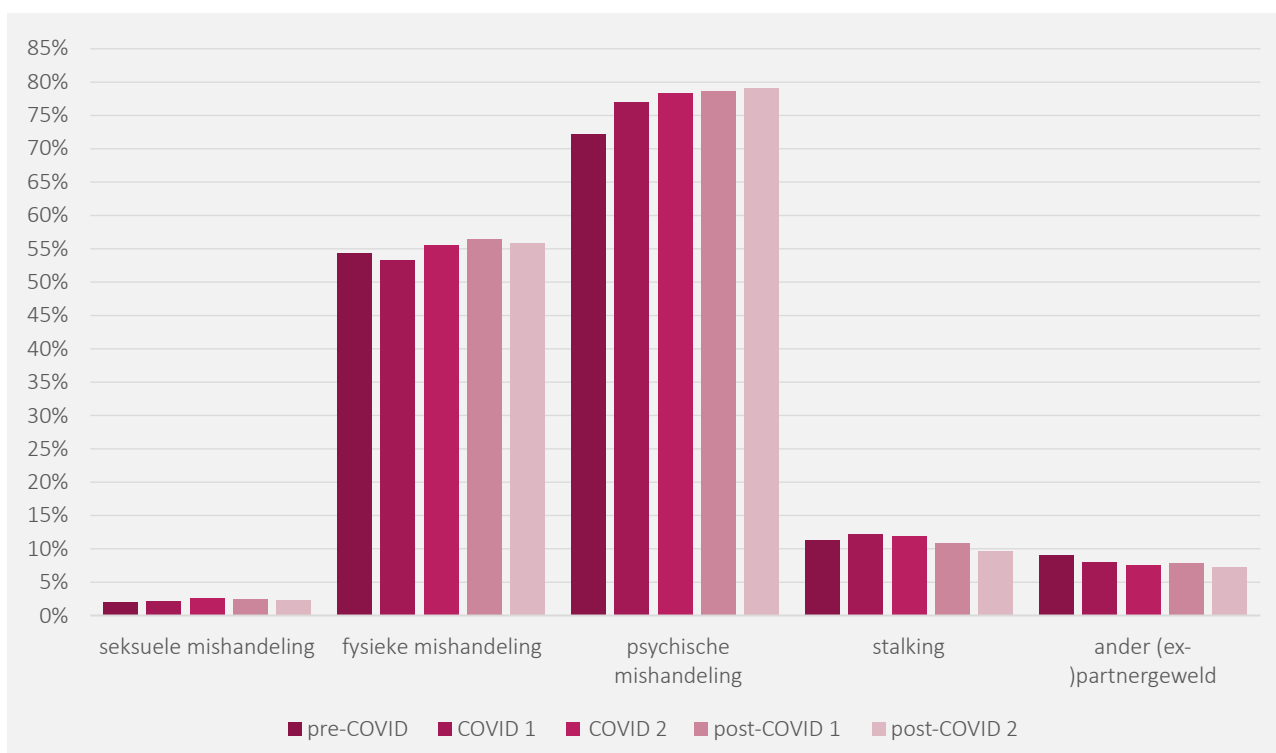

10 Data van de regio's Twente en Zuid-Limburg zijn bij de analyses met betrekking tot de vormen (van kindermishandeling en (ex-)partnergeweld) buiten beschouwing gelaten omdat deze informatie over te lange periodes ontbrak (respectievelijk over ongeveer 29 maanden en over de gehele onderzoeksperiode). De resultaten gaan dus over de overige 23 VT regio's in totaal.

11 Het gemiddeld aantal vormen van kindermishandeling geregistreerd per casus is van pre-COVID tot COVID 2 licht toegenomen van 1,94 tot 2,14, en is daarna weer licht afgenomen tot 2,06 in de post-COVID 2 periode.

Figuur 5 laat het percentage van het totaal aantal casussen per periode zien waarin de verschillende vormen van (ex-)partnergeweld zijn geregistreerd.¹² *Psychische mishandeling* blijkt de meest voorkomende vorm van (ex-)partnergeweld te zijn en is toegenomen ten opzichte van de pre-COVID periode. In de tweede post-COVID periode is deze vorm in 7 procent meer van de partnergeweld casussen geregistreerd dan in het jaar vóór de pandemie. Verder laten de gegevens geen noemenswaardige verschillen zien tussen de COVID-19 periodes en de verschillende vormen van (ex-)partnergeweld.

Figuur 5. Vormen van (ex-)partnergeweld
(percentage van het totaal aantal (ex-)partnergeweld casussen per COVID-periode)

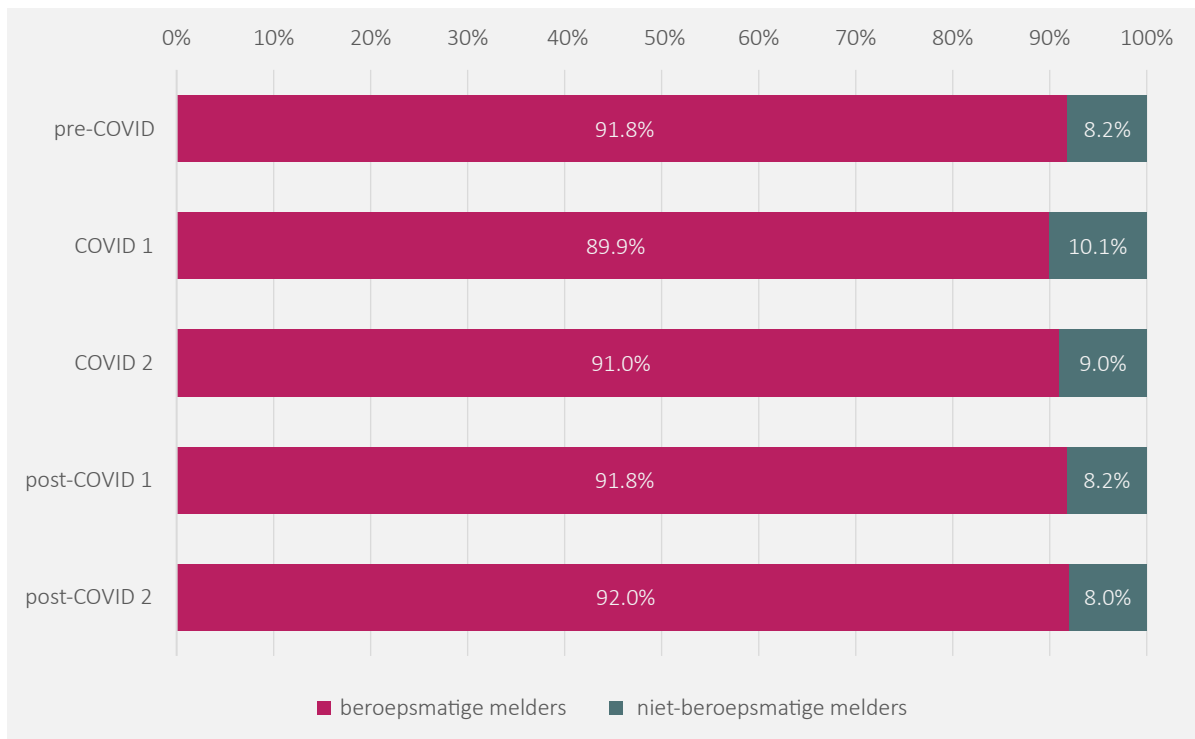

3.4 Melders van huiselijk geweld

Tot slot is onderzocht of er in de verschillende perioden veranderingen hebben plaatsgevonden in de melders van huiselijk geweld bij VT. Figuur 6 laat zien dat het grootste deel van de meldingen bij VT afkomstig is van beroepsmatige melders: in alle perioden is ongeveer 90 procent van de meldingen gemeld door professionals en slechts 8 tot 10 procent door burgers. Het aandeel meldingen door burgers neemt in de eerste COVID-19 periode lichtelijk toe (1 tot 2 procent), en neemt in de post-COVID perioden weer af tot het niveau van voor de COVID-19 pandemie.

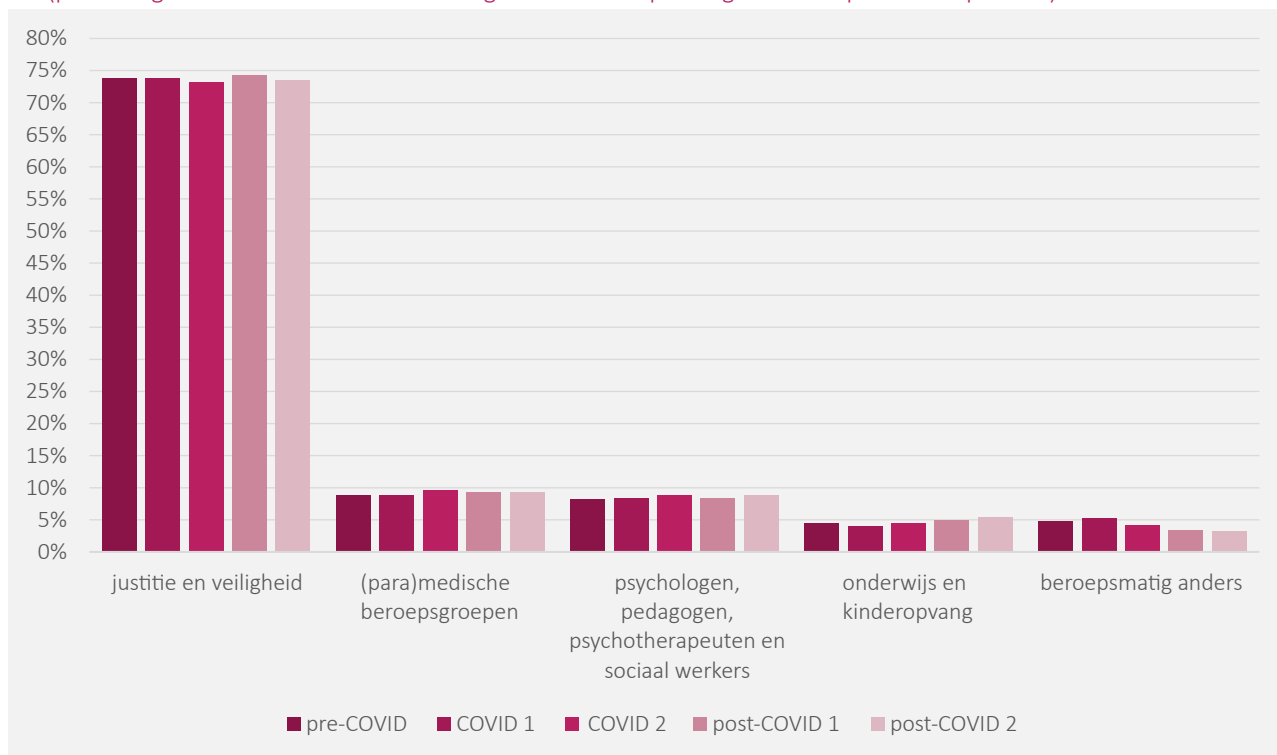
¹² Het gemiddeld aantal vormen van (ex-)partnergeweld geregistreerd per casus is van pre-COVID tot COVID 2 licht toegenomen van 1,63 tot 1,73, en is daarna weer licht afgenomen tot 1,70 in de post-COVID 2 periode.

Figuur 6. Verdeling beroepsmatige en niet-beroepsmatige melders (percentage van het totaal aantal meldingen per COVID-periode)

Onder de beroepsmatige melders vallen verschillende beroepsgroepen. Figuur 7 toont de verdeling van de verschillende beroepsgroepen in categorieën en laat zien dat in elke periode veruit de meeste meldingen afkomstig zijn vanuit *justitie en veiligheid* (met name de politie). Alhoewel de verschillen minimaal zijn, is het aandeel meldingen vanuit *onderwijs en kinderopvang* lichtelijk afgenomen tijdens de COVID 1 periode, om vervolgens post-COVID weer licht toe te nemen (hier 1 procent hoger dan in pre-COVID). Het aandeel meldingen vanuit *beroepsmatig anders* is daarentegen juist met ongeveer 2 procent gedaald na afloop van COVID-19 ten opzichte van de periode voorafgaand de pandemie.

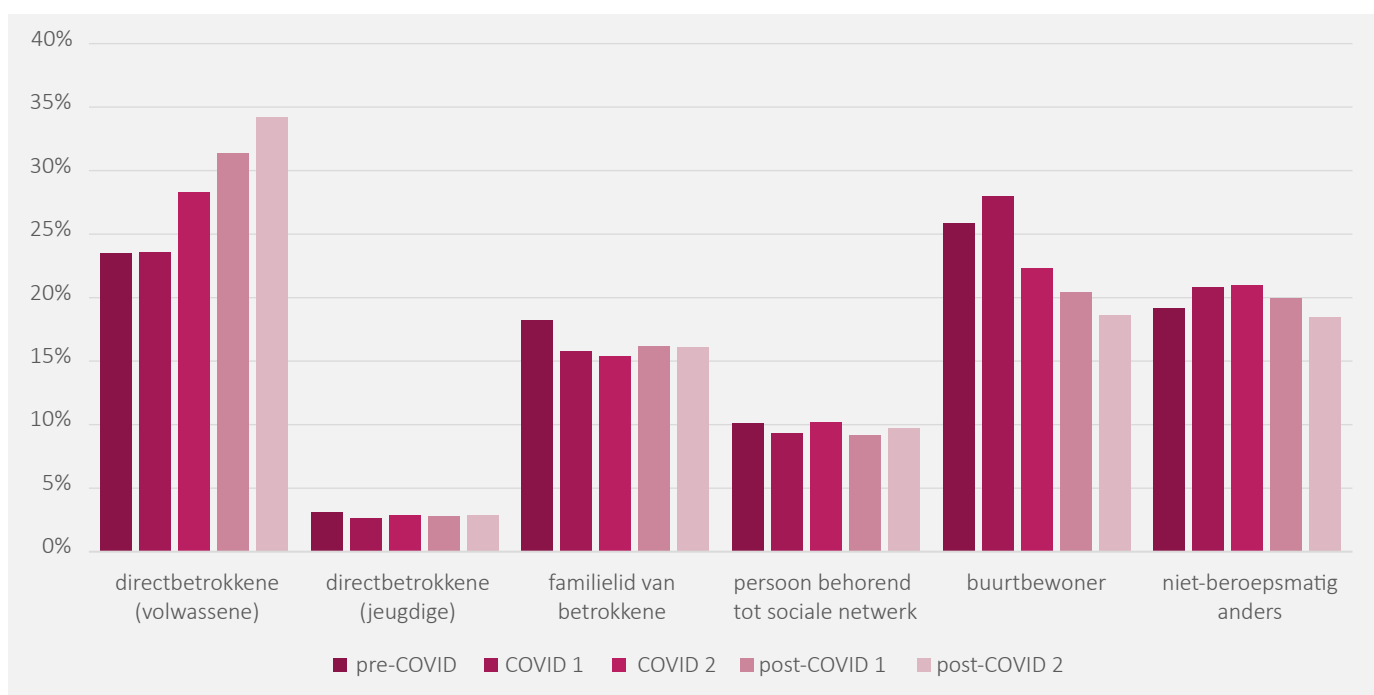
Figuur 7. Typen beroepsmatige melders
(percentage van het totaal aantal meldingen door beroepsmatige melders per COVID-periode)

Figuur 8 laat de verdeling zien van de categorieën niet-beroepsmatige melders van huiselijk geweld. Uit het figuur blijkt dat het aandeel meldingen door *volwassen directbetrokkenen* in de eerste helft van de COVID-19 pandemie (COVID 1) vrijwel gelijk is gebleven aan de periode pre-COVID, maar vanaf de tweede helft (COVID 2) tot maart 2024 (post-COVID 2) met ruim 10 procent is gestegen. Deze ontwikkeling is niet terug te zien bij *jeugdige directbetrokkenen*. Het aandeel meldingen vanuit *familieleden* is tijdens COVID-19 iets (2 tot 3 procent) afgenomen ten opzichte van pre-COVID, waarna het post-COVID weer licht is toegenomen.

Het aandeel meldingen gedaan door *buurtbewoners* is in COVID 1 met 2 procent toegenomen ten opzichte van pre-COVID. Deze toename heeft zich echter niet voortgezet. Sterker nog, het aandeel meldingen vanuit buurtbewoners is vanaf de tweede helft van COVID-19 in toenemende mate afgenomen. In post-COVID 2 is het aandeel meldingen door buurtbewoners, ondanks de initiële toename, ongeveer 7 procent lager in vergelijking met pre-COVID. Het is echter belangrijk om op te merken dat de verschillende groepen melders in de figuur samen 100 procent vormen. Dit betekent dat een toename van het aandeel meldingen vanuit een bepaalde groep (zoals in dit figuur de volwassen directbetrokkenen) automatisch leidt tot een afname van de percentages van de andere groepen.

Figuur 8. Typen niet-beroepsmatige melders
 (percentage van het totaal aantal meldingen door niet-beroepsmatige melders per COVID-periode)

4. Resultaten Veilig Thuis-adviezen

Personen kunnen bij VT zowel een officiële melding van huiselijk geweld maken als om vrijblijvend advies vragen. Het vragen van advies aan VT kan telefonisch, maar het is sinds 25 mei 2020 ook mogelijk om via een chatfunctie op de websites van alle regio's advies te vragen. Het is in de gegevens niet zichtbaar of een advies telefonisch of via de chatfunctie is aangevraagd. Net zoals bij de meldingen is het bij de adviezen ook mogelijk dat binnen eenzelfde casus meerdere adviezen worden geregistreerd, al komt dat bijna niet voor omdat adviezen vaak gelijk worden afgesloten.

4.1 Omvang

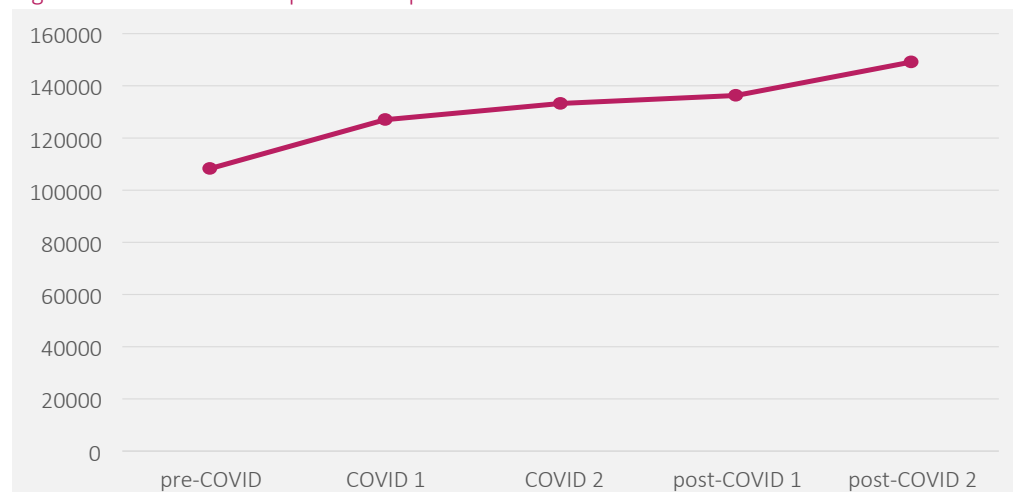
Tabel 3 weergeeft het totale aantal unieke adviezen en unieke casussen¹³ in de gehele onderzoeksperiode. Gedurende de vijf COVID-periodes zijn er gemiddeld ongeveer 1,05 adviezen per casus gegeven. Bijna alle casussen bestaan uit 1 tot 2 adviesvragen (ongeveer 95 procent van de casussen bestaat uit slechts één adviesvraag).

Tabel 3. Totaal aantal adviezen en casussen in de onderzoeksperiode

	totaal in onderzoeksperiode	inclusief inschattingen ¹⁴
adviezen	653.449	653.901
casussen	620.576	620.912

Omdat het aantal unieke adviezen en casussen zo dicht bij elkaar ligt, zijn de verdere analyses enkel gebaseerd op de unieke *adviezen*. Figuur 9 toont het aantal unieke adviezen dat per COVID-periode is geregistreerd.¹⁵ De figuur laat een stijgende trend zien in het aantal adviesaanvragen vanaf de COVID-1 periode. Een van de grootste stijgingen is zichtbaar tussen pre-COVID en de COVID 1 periode: in de eerste helft van de pandemie was het aantal adviezen ongeveer 17 procent hoger dan in het jaar daarvoor. Ook na de pandemie blijft het aantal adviezen toenemen deze stijging lijkt weer sterker te worden (tussen post-COVID 1 en post-COVID 2 is het aantal adviezen toegenomen met ongeveer 9 procent).

Figuur 9. Aantal adviezen per COVID-periode

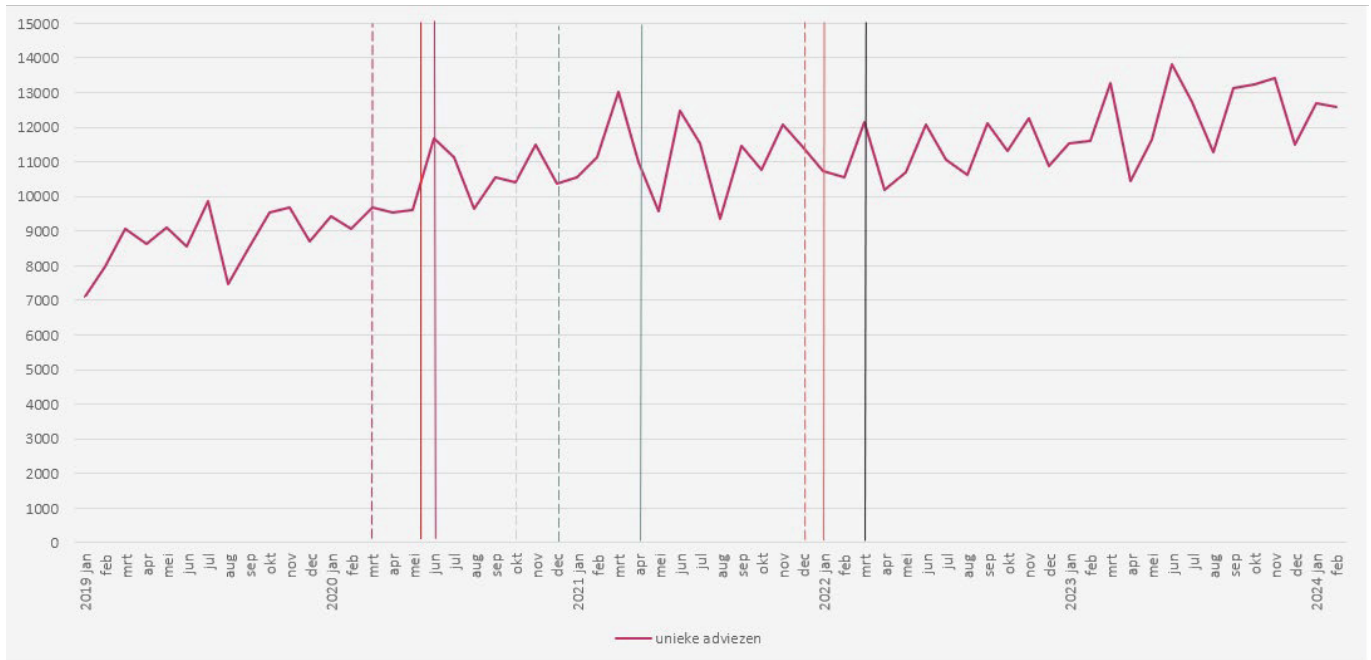
¹³ In tegenstelling tot de latere analyses is bij het berekenen van de aantallen in Tabel 3 enkel de eerste keer dat een casus is gemeld meegeteld.

¹⁴ De data van regio's Noord-Holland Noord (13/03/2019- 31/03/2019) en Twente (01/01/2022 – 26/01/2022) ontbraken. De ontbrekende aantallen zijn ingeschat (zie voetnoot 3 voor een toelichting).

¹⁵ De data van de adviezen in de regio Kennemerland ontbreken voor de periode tot 28/10/2019. Deze periode is te lang om het aantal ontbrekende adviezen nauwkeurig te kunnen inschatten. Aangezien Kennemerland slechts 2,4% van het totale aantal adviezen in de onderzoeksperiode vertegenwoordigt, is het een relatief kleine regio. Dit kan echter leiden tot een lichte onderschatting van het aantal adviezen in de periode pre-COVID.

Figuur 10 geeft het aantal unieke adviezen weer dat maandelijks door VT is geregistreerd.¹⁶ De figuur illustreert eveneens de aanhoudende toename van het aantal adviezen, hoewel de stijging niet lineair verloopt. Net als bij de meldingen fluctueert het aantal adviezen per maand, maar lijken de patronen ieder jaar vergelijkbaar. Er is bijvoorbeeld elk jaar in de zomer een piek zichtbaar in juni, gevolgd door een afname in augustus. Er lijken, op de langetermijn, geen opvallende afwijkingen plaats te vinden in de trend als mogelijk gevolg van de COVID-19 lockdowns.

Figuur 10. Aantal adviezen per maand

Legenda Figuur 10

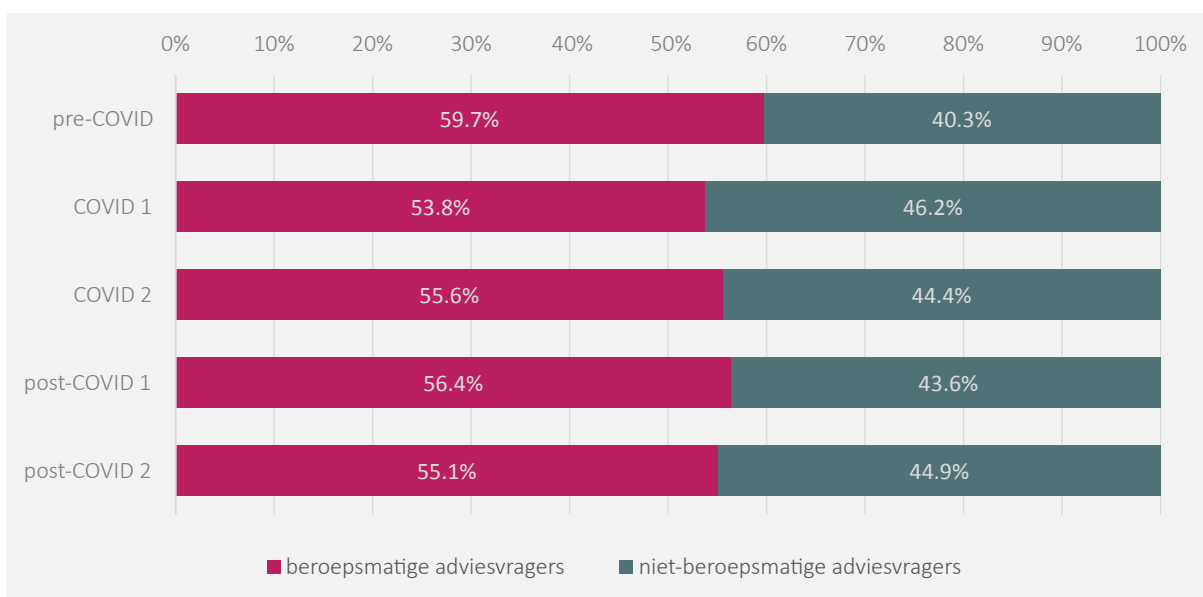
- start eerste maatregelen + eerste lockdown
- Invoering chatfunctie VT
- einde eerste lockdown
- start tweede (gedeeltelijke) lockdown
- start tweede lockdown
- einde tweede lockdown
- start derde lockdown
- einde derde lockdown
- einde maatregelen

¹⁶ Om een zo volledig beeld te weergeven zijn in deze resultaten ook de maanden januari en februari 2019 meegenomen. In de overige analyses zijn deze maanden buiten beschouwing gelaten omdat de COVID-perioden starten vanaf 13 maart 2019. Omdat de laatste periode eindigt op 10 maart 2024, is de maand maart 2024 buiten beschouwing gelaten in Figuur 10.

4.2 Adviesvragers

Net als bij de meldingen kunnen zowel beroepsmatige als niet-beroepsmatige partijen om advies vragen bij VT. Figuur 11 toont de verdeling van de adviesvragen per COVID-19 periode. In vergelijking tot de meldingen worden adviezen relatief vaak (ongeveer 40 tot 45 procent van het totale aantal adviezen per periode) aangevraagd door niet-beroepsmatige partijen. In COVID 1 is het aandeel adviesvragen door niet-beroepsmatige partijen met ongeveer 6 procent toegenomen ten opzichte van de pre-COVID periode. Na de COVID-1 periode is het aandeel niet-beroepsmatige adviesvragers weer wat afgenomen, maar dit is twee jaar na afschaffing van de COVID-19 maatregelen nog steeds hoger dan in de periode voor de pandemie.

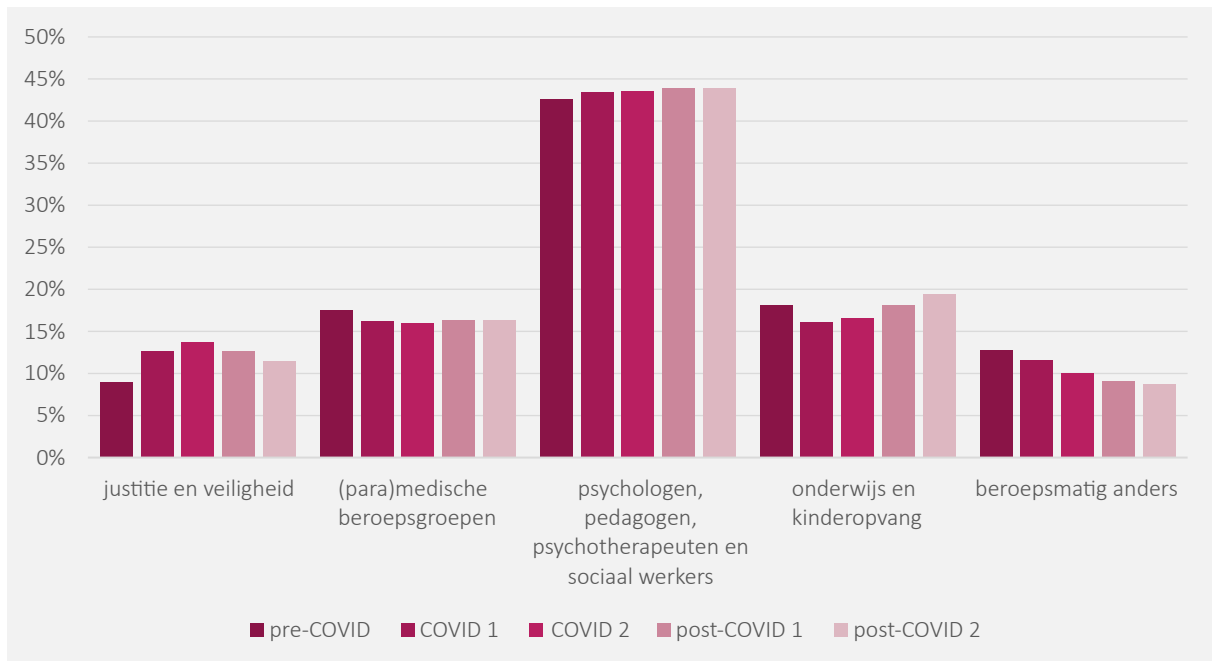
Figuur 11. Verdeling beroepsmatige en niet-beroepsmatige adviesvragers (percentage van het totaal aantal adviezen per COVID-periode)

Figuur 12 geeft de verdeling weer van de verschillende categorieën beroepsmatige adviesvragers per periode. Hieruit blijkt dat het aandeel adviesvragen door *justitie en veiligheid* (met name de politie) tijdens COVID 1 en 2 in lichte mate is toegenomen (met ongeveer 5 procent), waarna het weer licht is afgenomen (tot een aandeel van ongeveer 12 procent van het totale aantal meldingen). Daarentegen is het aandeel adviesvragen vanuit *onderwijs en kinderopvang* tijdens de perioden met COVID-19 maatregelen juist afgenomen en in de perioden na de afschaffing van de maatregelen weer toegenomen.

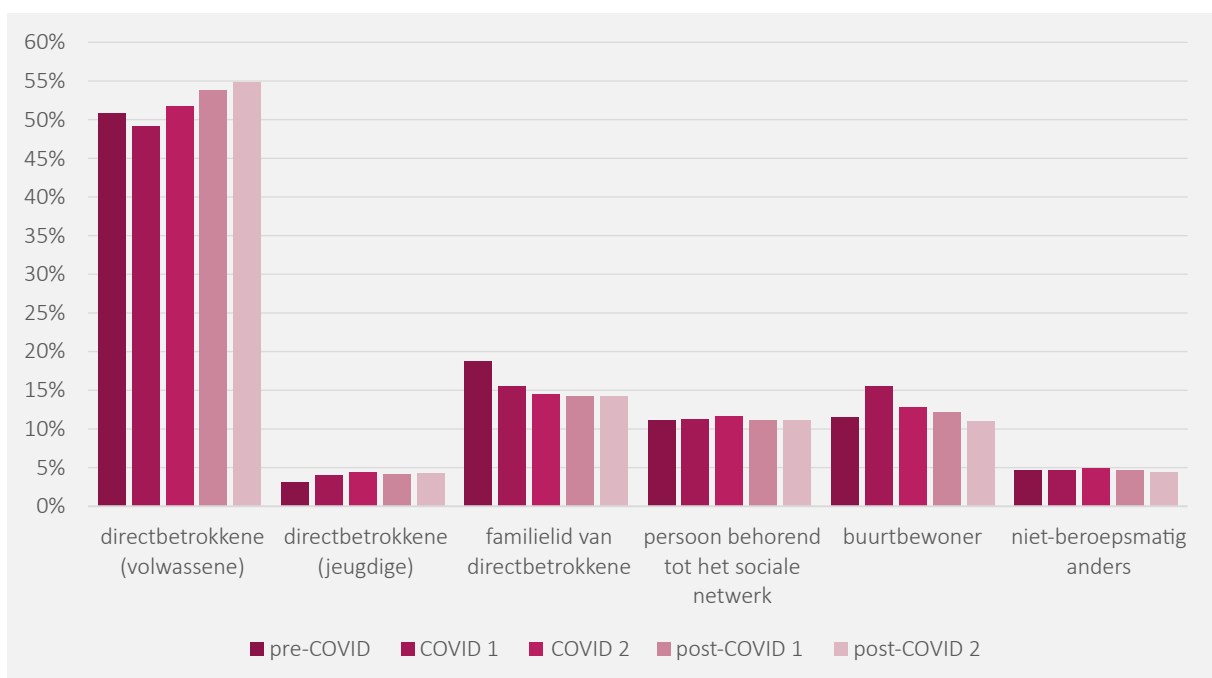

Figuur 12. Typen beroepsmatige adviesvragers (percentage van het totaal aantal adviezen door beroepsmatige adviesvragers per COVID-periode)

In Figuur 13 is de verdeling te zien van de categorieën niet-beroepsmatige adviesvragers per periode. Na een initiële afname in COVID 1 ten opzichte van pre-COVID, neemt het aandeel adviesvragen vanuit *volwassen directbetrokkenen* toe. Daarnaast is het aandeel adviesvragen vanuit *familieleden* in de eerste COVID-19 periode afgenomen ten opzichte van de pre-COVID periode. Dit aandeel is vervolgens niet opnieuw toegenomen na afloop van de pandemie, maar vrijwel stabiel gebleven. Tot slot is er een piek waarneembaar in het aandeel adviesvragen vanuit *buurtbewoners* tijdens de eerste helft van de pandemie, gevolgd door een aanhoudende afname vanaf het tweede COVID-19 jaar.

Figuur 13. Typen niet-beroepsmatige adviesvragers (percentage van het totaal aantal adviezen door niet-beroepsmatige adviesvragers per COVID-periode)

5. Conclusies en verklaringen

Om te onderzoeken of de COVID-19 maatregelen in Nederland korte- of langetermijneffecten hebben gehad op huiselijk geweld, zijn analyses uitgevoerd op landelijke Veilig Thuis gegevens van maart 2019 tot en met maart 2024. Hierdoor konden trends worden onderzocht en vergeleken over vijf perioden: één jaar voor de maatregelen, twee jaren tijdens de maatregelen, en twee jaren na afloop daarvan. Daarbij is gekeken naar de omvang, aard en vormen van huiselijk geweld en door wie de meldingen en de adviesvragen gedaan zijn.

Er is geen toename gevonden in het **aantal meldingen en casussen** van huiselijk geweld tijdens en na afloop van de COVID-19 maatregelen. In de eerste helft van de pandemie namen de aantallen zelfs af ten opzichte van pre-COVID, met de laagste aantallen geregistreerd in het tweede jaar van de maatregelen. Deze daling is mogelijk toe te wijzen aan een registratie-effect, en niet aan een daadwerkelijke afname van huiselijk geweld. Door de beperkende maatregelen, waardoor slachtoffers vaker in directe nabijheid van daders verkeerden en huiselijk geweld minder zichtbaar was voor hulpverleners of andere externe waarnemers, is een groter deel van de incidenten waarschijnlijk niet gemeld. Omdat het aantal meldingen in de jaren na opheffing van de maatregelen niet hoger ligt dan vóór de pandemie, en zelfs iets lager blijft, lijkt er geen sprake te zijn van een vertraagde stijging van huiselijk geweld gevallen in Nederland als gevolg van de COVID-19 crisis en bijbehorende maatregelen.

Daarentegen is over de gehele onderzoeksperiode een toename gevonden in het **aantal adviesvragen**. Deze stijging lijkt echter eerder onderdeel van een al bestaande toenemende trend sinds 2017 ([Athmer et al., 2020](#)) dan een direct gevolg van de COVID-19 maatregelen. Aangezien het aantal meldingen niet is toegenomen, is het mogelijk dat de toename van adviesvragen niet duidt op een daadwerkelijke toename van huiselijk geweld. In plaats daarvan suggereert het dat steeds meer mensen gebruik maken van laagdrempelige vormen van contact waardoor een groter deel van de huiselijk geweld gevallen bij hulpverleners bekend wordt. De sterke stijging in het eerste jaar van de pandemie ten opzichte van pre-COVID, evenals de aanhoudende stijging daarna, kan mogelijk deels worden toegeschreven aan de implementatie van de chatfunctie op de VT-websites in mei 2020. Het was echter niet mogelijk om op basis van de beschikbare data een onderscheid te maken tussen telefonische adviezen en adviezen via de chat.

De geobserveerde verschillen tussen de ontwikkelingen van de geregistreerde meldingen en de geregistreerde adviezen tonen aan dat het lastig is om op basis van officiële registraties een betrouwbare en eenduidige inschatting te maken van de omvang van huiselijk geweld in Nederland. Toekomstig onderzoek zou gebruik kunnen maken van gegevens afkomstig van slachtofferenquêtes om accuratere of aanvullende uitspraken te kunnen doen over de totale omvang van huiselijk geweld. Onderzoek (zie bijvoorbeeld [Van Dijk, 2010](#)) heeft meermaals aangetoond dat zelfrapportagedata een belangrijke aanvulling kan zijn op officiële registratiedata om de omvang van criminaliteit te onderzoeken en het *dark number* te minimaliseren.

Wel lijken de resultaten te bevestigen dat laagdrempelige manieren tot het melden of het vragen van hulp ertoe leiden dat steeds minder van het huiselijk geweld verborgen blijft. [Van Baak en collega's \(2024\)](#) onderzochten welke factoren een rol spelen in de bereidheid van *bystanders* (toeschouwers) om (ex-)partnergeweld te melden, en benoemen onder andere het belang van de mogelijkheid anoniem een melding te doen. Daarnaast is uit eerder onderzoek gebleken dat het voor veel personen onduidelijk is wat VT precies doet naar aanleiding van een melding en dat de organisatie te maken heeft met een imago-probleem ([Den Tek, 2022](#)). Naast het introduceren van methoden als de chatfunctie is het daarom ook belangrijk aandacht te besteden aan kennisoverdracht over de werkwijze van VT, zodat voor potentiële melders duidelijk is wat zij mogen verwachten als ze een melding doen.

Uit de landelijke gegevens blijkt dat de COVID-19 maatregelen geen (langetermijn)effecten hebben gehad op de (vermoedelijke) **aard** van het huiselijk geweld. In het eerste jaar van de pandemie nam het aantal casussen met kindermishandeling en (ex-)partnergeweld toe ten opzichte van het jaar voor COVID-19, terwijl het aantal casussen met andere of aanvullende problematiek (zoals een conflictscheiding of verdenking van een strafbaar feit door een jeugdige) afnam. Mogelijk heeft VT de aard van de casussen vaker in specifieke categorieën ingedeeld in plaats van de restcategorie te registreren, dan dat er sprake is van een korte- of langetermijn effect van de COVID-19 maatregelen op de aard van huiselijk geweld.

Binnen de casussen met kindermishandeling is een toename gevonden in de **vormen psychische verwaarlozing** en het *getuige zijn van geweld* tijdens de COVID-19 maatregelen. Een mogelijke verklaring voor de toename van psychische verwaarlozing tijdens de pandemie zou kunnen zijn dat kinderen door de verschillende schoolsluitingen vaker slachtoffer werden van verwaarlozing van het onderwijs ([Vermeulen et al., 2021](#)). Dit kan zijn opgetreden wanneer ouders bijvoorbeeld niet in staat waren de nodige aandacht en structuur voor thuisonderwijs te bieden of middelen daartoe beperkt waren, zoals goedwerkende wifi of computers. Anderzijds zien we geen stijging in het aantal meldingen vanuit scholen en kinderdagverblijven, wat wel verwacht zou kunnen worden als het gaat om onderwijsverwaarlozing. Hoewel er na de pandemie een lichte afname van psychische verwaarlozing te zien is, blijft deze vorm van kindermishandeling in het tweede jaar na de pandemie vaker voorkomen dan in het jaar voorafgaand de pandemie, wat kan wijzen op een mogelijk langetermijneffect van de COVID-19 maatregelen. De toename van het aantal kinderen dat tijdens de pandemie getuige was van geweld, kan mogelijk verklaard worden door het feit dat gezinsleden tijdens deze periode vaker thuis waren, waardoor kinderen waarschijnlijk vaker werden geconfronteerd met geweld tussen bijvoorbeeld ouders. Deze verklaring wordt ondersteund door het feit dat het aandeel van deze casussen in de jaren na afschaffing van de maatregelen weer enigszins is afgenomen. Dit suggereert eerder een korte- dan een langetermijneffect.

Binnen de casussen met (ex-)partnergeweld is een lichte toename van *psychische mishandeling* zichtbaar in het eerste jaar met COVID-19 maatregelen ten opzichte van het jaar daarvoor. Dit zou mogelijk verklaard kunnen worden door een toenemende behoefte van mensen om controle uit te oefenen over de partner, als reactie op angst voor het virus of op het verlies van controle over andere aspecten van het dagelijks leven vanwege de maatregelen ([McCallum & Rose, 2021](#); [Wyckoff et al., 2023](#)). In het tweede jaar na de afschaffing van de maatregelen blijft deze vorm vaker voorkomen dan in het jaar voor de pandemie. Verder zijn er geen duidelijke veranderingen of langetermijneffecten van de COVID-19 maatregelen op de vormen van (ex-)partnergeweld waargenomen.

Tot slot is gekeken naar de **melders** en **adviesvragers** van (vermoedelijk) huiselijk geweld. Wat allereerst opvalt is dat een zeer klein aandeel van de meldingen komt vanuit niet-beroepsmatige personen, en veruit het grootste deel vanuit de politie. Echter, het is natuurlijk voorstelbaar dat een deel van de meldingen van de politie voortkomen uit politieoptreden naar aanleiding van burgermeldingen. In het eerste jaar van de pandemie werd een iets groter aandeel van zowel de meldingen als de adviesvragen gedaan door burgers dan in het jaar voorafgaand de pandemie. Hoewel dit patroon aanhoudt bij de adviesvragers, neemt het aandeel meldingen van burgers weer af tot een niveau vergelijkbaar met de periode voor de pandemie. Binnen de verschillende categorieën **beroepsmatige melders en adviesvragers** zijn weinig noemenswaardige veranderingen gevonden, behalve dat tijdens de COVID-19 pandemie een lichte relatieve afname zichtbaar is van het aandeel meldingen en adviesvragen vanuit onderwijs en kinderopvang. Dit zou logischerwijs verklaard kunnen worden door de sluitingen van de scholen en kinderdagverblijven tijdens de verschillende lockdowns. In lijn met deze verklaring is het aandeel meldingen en adviesvragen vanuit onderwijs en kinderopvang weer licht toegenomen na afloop van de pandemie. Het is overigens opmerkelijk dat het percentage meldingen vanuit deze groep beroepsmatige melders gedurende de hele

onderzoeksperiode erg laag is en blijft. Binnen de beroepsmatige adviesvragers vormt deze groep een groter aandeel.

Binnen de groep **niet-beroepsmatige melders en adviesvragers** hebben tijdens de onderzoeksperiode de meeste veranderingen plaatsgevonden. Ten eerste is het aandeel meldingen en adviezen vanuit *volwassen directbetrokkenen* na een dip in het eerste COVID-19 jaar blijvend toegenomen. Mogelijk hebben directbetrokkenen tijdens de eerste helft van de pandemie met strenge maatregelen minder kansen gehad tot melden, bijvoorbeeld door directe nabijheid van de dader, waarna de mogelijkheden hiertoe weer toenamen. Daarnaast heeft de implementatie van de chatfunctie op de websites van VT in mei 2020 mogelijk als effect gehad dat directbetrokkenen op een meer laagdrempelige manier contact konden opnemen met VT om advies te krijgen. Dit verklaart derhalve ook mogelijk de eerdergenoemde aanhoudende toename van niet-beroepsmatige adviesvragers. Ten tweede is in beide jaren van de pandemie een afname zichtbaar van het aandeel meldingen en adviesvragen vanuit *familieleden* van betrokkenen, wat mogelijk verklaard kan worden door een afname van fysiek contact als onvermijdelijk gevolg van de COVID-19 maatregelen, waardoor er minder zicht was op mogelijk geweld binnen huishoudens.

Ten slotte is, in tegenstelling tot de volwassen directbetrokkenen, het aandeel meldingen en adviesvragen vanuit *buurtbewoners* na een piek in het eerste jaar met COVID-19 maatregelen, blijvend afgenomen. De initiële piek kan waarschijnlijk verklaard worden doordat personen vanwege de lockdowns en overige maatregelen meer thuis waren en signalen van huiselijk geweld bij hun burens daardoor mogelijk sneller opmerkten. Dit verklaart mogelijk ook het grotere aandeel meldingen vanuit niet-beroepsmatige melders in COVID 1. Daarbij zorgde een landelijke overheids campagne tegen huiselijk geweld¹⁷, die eind april 2020 gelanceerd werd, mogelijk voor een toename van de sociale controle in de buurt en een groeiend bewustzijn van de mogelijkheden om contact op te nemen met VT. De opvolgende afname van de meldingen en adviesvragen vanuit buurtbewoners vanaf het tweede jaar van de pandemie zou het gevolg kunnen zijn van dat mensen vanaf deze periode juist weer minder thuis waren en daardoor minder zicht hadden op wat zich bij hun buurtgenoten afspeelde. In ieder geval suggereren deze bevindingen dat burgers baat hebben bij laagdrempelige manieren om in contact te komen met VT, zoals in de vorm van het vragen van advies, wat mede blijkt uit het groeiende aandeel meldingen en adviesvragen vanuit volwassen directbetrokkenen na invoering van de chatfunctie. Bovendien lijken de COVID-19 maatregelen slechts een kortetermijneffect te hebben gehad op de melders van huiselijk geweld bij VT.

---

¹⁷ Deze [landelijke campagne](#) is destijds gestart door het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en het ministerie van Justitie en Veiligheid vanuit zorgen over het toenemen en het verborgen blijven van huiselijk geweld als gevolg van de COVID-19 maatregelen. De campagne had als doel mensen sneller over (vermoedens van) huiselijk geweld te laten praten en advies te laten vragen.

6. Aanbevelingen

Gebaseerd op bovenstaande conclusies volgen een aantal beleidsaanbevelingen:

1. Hoewel het belangrijk is bewust te zijn van de mogelijke risico's voor huiselijk geweld die samenhangen met beperkende maatregelen ten tijde van een gezondheids crisis, is voorzichtigheid geboden met het doen van aannames over een toename van huiselijk geweld als gevolg van deze maatregelen. Gedegen onderzoek is nodig voor implementatie van belangrijke beleidsveranderingen ten tijde van een mogelijke toekomstige crisissituatie.
2. Het aantal meldingen van huiselijk geweld nam tijdens de COVID-19 pandemie af, mogelijk vanwege een verminderde zichtbaarheid voor (professionele) omstanders van directbetrokkenen, zoals scholen en familieleden. Bij mogelijke toekomstige crises moet er geïnvesteerd worden in het vergroten van de zichtbaarheid van huiselijk geweld.
3. Blijf drempels verlagen voor omstanders en getuigen van huiselijk geweld, zowel tijdens crisissituaties als in normale omstandigheden. Het verschil in burgermeldingen en adviesvragen toont aan dat men baat heeft bij laagdrempelige manieren van contact of hulp. Behoud de chatfunctie van VT en werk aan een grotere bekendheid bij alle doelgroepen (bijv. jongeren). Blijf belangrijke campagnes¹⁸ voeren en evalueer het effect van deze campagnes. Tot slot is kennisoverdracht over de werkzaamheden van VT van belang zodat potentiële melders weten wat zij kunnen verwachten.
4. Investeer bovendien in drempelverlaging voor professionals en het vergroten van hun meldingsbereidheid. Veruit het grootste deel van de meldingen komt vanuit de politie, die mogelijk pas betrokken raakt indien een casus zich al verder gevorderd heeft, terwijl maar een klein aandeel van de meldingen afkomstig is vanuit scholen en kinderopvang, terwijl zij juist in een vroeger stadium signalen kunnen herkennen.
5. Vergroot de aandacht voor (de gevolgen van) psychologische vormen van huiselijk geweld. Deze vorm van geweld is minder makkelijk te herkennen, maar is bij zowel kindermishandeling als (ex-)partnergeweld het meest voorkomend en is de afgelopen 5 jaar in de registraties toegenomen.

---

¹⁸ In augustus 2024 is bijvoorbeeld de belangrijke campagne '[Geweld in Huiselijke Kring](#)' gestart om omstanders van huiselijk geweld ertoe te bewegen een vermoedelijk slachtoffer te vragen hoe het gaat.

Referenties

- Athmer, J., Batterink, M., Van Haaren, P., & Westhoff, E. (2020). *Ontwikkelingen adviezen en meldingen Veilig Thuis: Een kwantitatieve analyse en kwalitatieve duiding*. Significant Public. Geraadpleegd van <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2020/03/10/ontwikkelingen-adviezen-en-meldingen-veilig-thuis>
- Coomans, A., van Deuren, S., van Dijk, M., van de Weijer, S.G.A., Blokland, A., van Baak, C., Kühling, D., Bombeld, R., & Eichelsheim, V. (2021). Stay home, stay safe? De gevolgen van COVID-19-maatregelen op huiselijk geweld in Nederland. *Justitiële Verkenningen*, 47(3), 35-53. <https://doi.org/10.5553/JV/016758502021047003003>
- Coomans, A., Kühling-Romero, D., van Deuren, S., van Dijk, M., Van de Weijer, S., Blokland, A., & Eichelsheim, V. (2023). Stay Home, Stay Safe? The Impact of the COVID-19 Restrictions on the Prevalence, Nature, and Type of Reporter of Domestic Violence in the Netherlands. *Journal of Family Violence*, 38, 1545–1561. <https://doi.org/10.1007/s10896-022-00473-8>
- Den Tek, K. (2022, 11 december). Burgers doen nauwelijks melding bij Veilig Thuis. *Pointer*. <https://pointer.kro-ncrv.nl/burgers-doen-nauwelijks-melding-bij-veilig-thuis>
- Gearhart, S., Perez-Patron, M., Hammond, T. A., Goldberg, D. W., Klein, A., & Horney, J. A. (2018). The impact of natural disasters on domestic violence: An analysis of reports of simple assault in Florida (1999–2007). *Violence and Gender*, 5(2), 87–92. <https://doi.org/10.1089/vio.2017.0077>
- Lauve-Moon, K., & Ferreira, R.J. (2017). An Exploratory Investigation: Post-disaster Predictors of Intimate Partner Violence. *Clinical Social Work Journal*, 45, 124–135. <https://doi.org/10.1007/s10615-015-0572-z>
- McCallum, T., & Rose, J. (2021). Domestic violence, coercive control and mental health in a pandemic: disenthralling the ecology of the domestic. *Health Sociology Review*, 30(3), 1-15. <https://doi.org/10.1080/14461242.2021.1987954>
- Parkinson, D., & Zara, C. (2013). The hidden disaster: Domestic violence in the aftermath of natural disaster. *Australian Journal of Emergency Management*, 28(2), 28-35. <https://knowledge.aidr.org.au/media/2297/ajem-28-02-09.pdf>
- Schlette, A., Coomans, A., Van Deuren, S., Van de Weijer, S., Blokland, A., & Eichelsheim, V. (2022). Stay home, stay safe? Pandemiespecifieke gevolgen voor adviesvragen bij Veilig Thuis. *Tijdschrift voor Criminologie*, 64(4), 347-371. <https://doi.org/10.5553/TvC/0165182X2022064004002>
- Van Baak, C., Eichelsheim, V., Weenink, D., & Lindegaard, M.R. (2024). Why Do Bystanders Report Intimate Partner Violence? Insights into Real-Life Reasoning from Those Who Actually Intervened. *Journal of Interpersonal Violence*, 39(13-14), 3207-3238. <https://doi.org/10.1177/08862605241227156>
- Van Dijk, J.J.M. (2010). Revisiting the 'dark number of crime'. In M. Herzog-Evans (Red.), *Transnational Criminology Manual* (Transnational Criminology Manual; No. 2). Wolf Legal Publishers (WLP).
- Van Gelder, N. E., van Haalen, D. L., Ekker, K., Ligthart, S. A., & Oertelt-Prigione, S. (2021). Professionals' views on working in the field of domestic violence and abuse during the first wave of COVID-19: a qualitative study in the Netherlands. *BMC health services research*, 21(1), 1-14. <https://doi.org/10.1186/s12913-021-06674-z>

Vermeulen, S., Van Berkel, S., & Alink, L. (2021). *Kindermishandeling tijdens de eerste lockdown*. Universiteit Leiden. Geraadpleegd van <https://www.huiselijkgeweld.nl/publicaties/rapporten/2021/01/06/kindermishandeling-tijdens-eerste-lockdown>

Wyckoff, K.G., Narasimhan, S., Stephenson, K., Zeidan, A.J., Smith, R.N., & Evans, D.P. (2023). COVID gave him an opportunity to tighten the reins around my throat”: perceptions of COVID-19 movement restrictions among survivors of intimate partner violence. *BMC Public Health*, 23, 1-13. <https://doi.org/10.1186/s12889-023-15137-5>

Bijlagen

Bijlage 1. Exacte waarden en percentages Figuur 1

	pre-COVID N (%)	COVID 1 N (%)	COVID 2 N (%)	post-COVID 1 N (%)	post-COVID 2 N (%)
unieke meldingen	129202 (20,8)	123919 (20,0)	117689 (19,0)	123967 (20,0)	126242 (20,3)
unieke casussen	102491 (21,4)	96764 (20,2)	90289 (18,9)	94620 (19,8)	94699 (19,8)

Missende waarden: meldingen 4,3% (N = 27810), casussen 4,7% (N = 23437)

Bijlage 2. Exacte waarden Figuur 2

jaar	maand	unieke meldingen	unieke casussen
2019	jan	9199	8131
	feb	9012	7663
	mrt	10081	8321
	apr	11014	8959
	mei	10916	8798
	jun	10963	8620
	jul	13103	10177
	aug	9961	7765
	sep	10500	7984
	okt	11155	8488
	nov	10458	7931
	dec	10553	7989
2020	jan	10612	9340
	feb	9672	8018
	mrt	10755	8670
	apr	10419	8367
	mei	10306	8087
	jun	11765	9069
	jul	11033	8448
	aug	10159	7700
	sep	10196	7710
	okt	9730	7311
	nov	10174	7629
	dec	10643	7969
2021	jan	9456	8219
	feb	9221	7574
	mrt	10525	8394
	apr	9924	7721
	mei	9790	7546
	jun	11283	8525
	jul	10567	7811
	aug	8915	6630
	sep	9743	7168
	okt	8941	6638

	nov	9747	7298
	dec	10071	7444
2022	jan	9237	7971
	feb	9305	7484
	mrt	10359	8243
	apr	9586	7485
	mei	10330	7814
	jun	11001	8359
	jul	10590	7939
	aug	10511	7853
	sep	10400	7571
	okt	10225	7536
	nov	10933	7997
	dec	10083	7437
2023	jan	10130	8611
	feb	10063	7987
	mrt	11090	8615
	apr	9740	7356
	mei	10834	8217
	jun	12000	8829
	jul	11535	8366
	aug	9810	7223
	sep	10636	7636
	okt	10619	7611
	nov	10262	7473
	dec	9839	7179
2024	jan	10393	8781
	feb	10043	7913
Totaal		640116	495598

Deze totalen zijn hoger dan de totalen weergegeven in Tabel 2, omdat in dit overzicht januari en februari 2019 zijn meegenomen (in de overige analyses zijn deze maanden buiten beschouwing gelaten omdat ze de periode pre-COVID precederen).

Bijlage 3. Exacte waarden en percentages Figuur 3

	pre-COVID N (%)	COVID 1 N (%) 49833	COVID 2 N (%)	post-COVID 1 N (%)	post-COVID 2 N (%)
kindermishandeling	46177 (46,5)	(52,3)	46851 (52,7)	48506 (52,2)	49007 (52,7)
(ex-)partnergeweld	34615 (34,9)	36975 (38,8)	35632 (40,1)	37465 (40,3)	37426 (40,2)
geweld tegen ouders	4834 (4,9)	5570 (5,8)	4987 (5,6)	5661 (6,1)	5694 (6,1)
ouderenmishandeling	2145 (2,2)	2158 (2,3)	1919 (2,2)	2034 (2,2)	1846 (2,0)
overig huiselijk geweld	14685 (14,8)	13526 (14,2)	12076 (13,6)	12246 (13,2)	12433 (13,4)
andere/aanvullende problematiek	29957 (30,2)	24133 (25,3)	22520 (25,4)	23781 (25,6)	23072 (24,8)

Missende waarden: pre-COVID 3% (N=3090), COVID1 1,6% (N=1536), COVID2 1,6% (N=1457), post-COVID1 1,8% (N=1699), post-COVID2 1,7% (N=1610)

Bijlage 4. Exacte waarden en percentages Figuur 4

	pre-COVID N (%)	COVID 1 N (%)	COVID 2 N (%)	post-COVID 1 N (%)	post-COVID 2 N (%)
seksuele mishandeling	1681 (3,9)	1707 (3,6)	1693 (3,9)	1640 (3,7)	1523 (3,4)
fysieke mishandeling	8698 (20,2)	8934 (19,1)	8481 (19,5)	9130 (20,5)	9212 (20,5)
psychische mishandeling	17067 (39,6)	19160 (40,9)	17774 (40,9)	17704 (39,7)	17674 (39,4)
fysieke verwaarlozing	5227 (12,1)	5781 (12,3)	5870 (13,5)	5791 (13,0)	5632 (12,6)
psychische verwaarlozing	19709 (45,7)	23453 (50,0)	23276 (53,5)	23644 (53,0)	23767 (53,0)
getuige van geweld	17099 (39,6)	20567 (43,9)	18859 (43,4)	19082 (42,8)	18410 (41,1)
andere kindermishandeling	2761 (6,4)	2545 (5,4)	2221 (5,1)	2364 (5,3)	1982 (4,4)

Missende waarden: pre-COVID 0,6% (N=239), COVID1 0,1% (N=24), COVID2 0,1% (N=25), post-COVID1 0,0% (N=21), post-COVID2 0,0% (N=20)

Bijlage 5. Exacte waarden en percentages Figuur 5

	pre-COVID N (%)	COVID 1 N (%)	COVID 2 N (%)	post-COVID 1 N (%)	post-COVID 2 N (%)
seksuele mishandeling	649 (2,0)	760 (2,2)	881 (2,7)	863 (2,5)	780 (2,3)
fysieke mishandeling	17265 (54,4)	18305 (53,3)	18153 (55,6)	19393 (56,5)	19008 (55,9)
psychische mishandeling	22905 (72,2)	26438 (77,0)	25597 (78,4)	26975 (78,6)	26882 (79,1)
stalking	3597 (11,3)	4235 (12,3)	3888 (11,9)	3694 (10,8)	3276 (9,6)
ander (ex-)partnergeweld ¹⁹	2846 (9,0)	2768 (8,1)	2495 (7,6)	2669 (7,8)	2481 (7,3)

Missende waarden: pre-COVID 1,5% (N=490), COVID1 0,4% (N=128), COVID2 0,1% (N=49), post-COVID1 0,2% (N=60), post-COVID2 0,2% (N=53)

Bijlage 6. Exacte waarden en percentages Figuur 6

	pre-COVID N (%)	COVID 1 N (%)	COVID 2 N (%)	post-COVID 1 N (%)	post-COVID 2 N (%)
beroepsmatige melders	117725 (91,8)	111099 (89,9)	106839 (91,0)	113545 (91,8)	115721 (92,0)
niet-beroepsmatige melders	10447 (8,2)	12501 (10,1)	10631 (9,0)	10166 (8,2)	10116 (8,0)

Missende waarden: pre-COVID 0,7% (N=859), COVID1 0,3% (N=319), COVID2 0,2% (N=219), post-COVID1 0,2% (N=256), post-COVID2 0,3% (N=357)

Bijlage 7. Exacte waarden en percentages Figuur 7

	pre-COVID N (%)	COVID 1 N (%)	COVID 2 N (%)	post-COVID 1 N (%)	post-COVID 2 N (%)
justitie en veiligheid	82444 (73,7)	80951 (73,7)	77588 (73,2)	84048 (74,2)	84888 (73,5)
(para)medische beroepsgroepen	9786 (8,8)	9642 (8,8)	10171 (9,6)	10408 (9,2)	10686 (9,2)
psychologen, pedagogen, psychotherapeuten en sociaal werkers	9213 (8,2)	9131 (8,3)	9293 (8,8)	9430 (8,3)	10148 (8,8)
onderwijs en kinderopvang	4952 (4,4)	4338 (4,0)	4694 (4,4)	5518 (4,9)	6190 (5,4)
beroepsmatig anders	5413 (4,8)	5760 (5,2)	4299 (4,1)	3856 (3,4)	3641 (3,2)

Missende waarden: pre-COVID 5,0% (N=5917), COVID1 1,1% (N=1277), COVID2 0,7% (N=794), post-COVID1 0,3% (N=285), post-COVID2 0,1% (N=168)

¹⁹ Hieronder valt ook de vorm: financiële uitbuiting.

Bijlage 8. Exacte waarden en percentages Figuur 8

	pre-COVID N (%)	COVID 1 N (%)	COVID 2 N (%) 2998	post-COVID 1 N (%) 3185	post-COVID 2 N (%) 3455
directbetrokkene (volwassene)	2387 (23,5)	2923 (23,6)	(28,3)	(31,4)	(34,2)
directbetrokkene (jeugdige)	313 (3,1)	317 (2,6)	307 (2,9)	285 (2,8)	292 (2,9)
familielid van directbetrokkene	1847 (18,2)	1960 (15,8)	1632 (15,4)	1644 (16,2)	1625 (16,1)
persoon behorend tot sociale netwerk	1030 (10,2)	1148 (9,3)	1081 (10,2)	930 (9,2)	974 (9,7)
buurtbewoner	2626 (25,9)	3468 (28,0)	2360 (22,3)	2066 (20,4)	1877 (18,6)
niet-beroepsmatig anders	1945 (19,2)	2585 (20,8)	2225 (21,0)	2031 (20,0)	1869 (18,5)

Missende waarden: pre-COVID 2,9% (N=299), COVID1 0,8% (N=100), COVID2 0,3% (N=28), post-COVID1 0,2% (N=25), post-COVID2 0,2% (N=24)

Bijlage 9. Exacte waarden en percentages Figuur 9

	pre-COVID N (%)	COVID 1 N (%)	COVID 2 N (%)	post-COVID 1 N (%) 136299	post-COVID 2 N (%)
unieke adviezen	108269 (16,6)	127016 (19,4)	133210 (20,4)	(20,8)	149107 (22,8)
unieke casussen	107346 (16,5)	125958 (19,4)	132108 (20,3)	135716 (20,9)	148385 (22,8)

Missende waarden: adviezen 3,7% (N = 24926), casussen 3,7% (N = 24681)

Bijlage 10. Exacte waarden Figuur 10

jaar	maand	unieke adviezen
2019	jan	7113
	feb	7969
	mrt	9025
	apr	8625
	mei	9117
	jun	8562
	jul	9878
	aug	7474
	sep	8476
	okt	9545
	nov	9676
	dec	8691
2020	jan	9412
	feb	9052
	mrt	9662
	apr	9525
	mei	9623
	jun	11671
	jul	11114
	aug	9656
	sep	10538
	okt	10413

	nov	11504
	dec	10352
2021	jan	10565
	feb	11114
	mrt	13002
	apr	10993
	mei	9555
	jun	12469
	jul	11522
	aug	9364
	sep	11474
	okt	10778
	nov	12077
	dec	11439
2022	jan	10716
	feb	10559
	mrt	12132
	apr	10183
	mei	10693
	jun	12091
	jul	11054
	aug	10628
	sep	12092
	okt	11306
	nov	12265
	dec	10880
2023	jan	11517
	feb	11589
	mrt	13276
	apr	10456
	mei	11653
	jun	13824
	jul	12739
	aug	11267
	sep	13120
	okt	13239
	nov	13402
	dec	11505
2024	jan	12682
	feb	12578
Totaal		668471

Dit totaal is hoger dan het totaal weergegeven in Tabel 3, omdat in dit overzicht januari en februari 2019 zijn meegenomen (in de overige analyses zijn deze maanden buiten beschouwing gelaten omdat ze de periode pre-COVID precederen).

Bijlage 11. Exacte waarden en percentages Figuur 11

	pre-COVID N (%)	COVID 1 N (%)	COVID 2 N (%)	post-COVID 1 N (%)	post-COVID 2 N (%)
beroepsmatige adviesvragers	63984 (59,7)	68006 (53,8)	73740 (55,6)	76268 (56,4)	79375 (55,1)
niet-beroepsmatige adviesvragers	43153 (40,3)	58385 (46,2)	58767 (44,4)	58900 (43,6)	64777 (44,9)

Missende waarden: pre-COVID 0,8% (N=873), COVID1 0,5% (N=625), COVID2 0,4% (N=510), post-COVID1 0,8% (N=1131), post-COVID2 3,3% (N=4955)

Bijlage 12 Exacte waarden en percentages Figuur 12

	pre-COVID N (%)	COVID 1 N (%)	COVID 2 N (%)	post-COVID 1 N (%)	post-COVID 2 N (%)
justitie en veiligheid	5698 (9,0)	8523 (12,6)	10043 (13,7)	9607 (12,6)	9125 (11,5)
(para)medische beroepsgroepen	11068 (17,5)	10965 (16,2)	11790 (16,0)	12413 (16,3)	12956 (16,3)
psychologen, pedagogen, psychotherapeuten en sociaal werkers	26946 (42,6)	29385 (43,5)	32055 (43,6)	33425 (43,9)	34838 (43,9)
onderwijs en kinderopvang	11449 (18,1)	10856 (16,1)	12246 (16,6)	13809 (18,1)	15469 (19,5)
beroepsmatig anders	8107 (12,8)	7875 (11,6)	7433 (10,1)	6900 (9,1)	6900 (8,7)

Missende waarden: pre-COVID 1,1% (N=716), COVID1 0,6% (N=402), COVID2 0,2% (N=173), post-COVID1 0,1% (N=114), post-COVID2 0,1% (N=87)

Bijlage 13. Exacte waarden en percentages Figuur 13

	pre-COVID N (%)	COVID 1 N (%)	COVID 2 N (%)	post-COVID 1 N (%)	post-COVID 2 N (%)
directbetrokkene (volwassene)	21389 (50,9)	28530 (49,2)	30210 (51,7)	31563 (53,8)	35392 (54,8)
directbetrokkene (jeugdige)	1294 (3,1)	2290 (4,0)	2588 (4,4)	2380 (4,1)	2792 (4,3)
familielid van directbetrokkene	7846 (18,7)	8984 (15,5)	8497 (14,5)	8349 (14,2)	9197 (14,3)
persoon behorend tot sociale netwerk	4679 (11,1)	6537 (11,3)	6823 (11,7)	6490 (11,1)	7204 (11,2)
buurtbewoner	4817 (11,5)	8977 (15,5)	7515 (12,8)	7147 (12,2)	7094 (11,0)
niet-beroepsmatig anders	1967 (4,7)	2653 (4,6)	2852 (4,9)	2747 (4,7)	2852 (4,4)

Missende waarden: pre-COVID 2,7% (N=1161), COVID1 0,7% (N=414), COVID2 0,5% (N=282), post-COVID1 0,4% (N=224), post-COVID2 0,4% (N=246)

Het NSCR is
onderdeel van de
institutenorganisatie
van de Nederlandse
Organisatie voor
Wetenschappelijk
Onderzoek (NWO)

Bezoekadres:
De Boelelaan 1077
1081 HV Amsterdam

Postadres:
Postbus 71304
1008 BH Amsterdam

T 020 598 5239
E nscr@nscr.nl
W www.nscr.nl

nscr

Nederlands Studiecentrum
Criminaliteit en Rechtshandhaving